ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 191 (4691) СУБОТА, 10 ЖОВТНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

У Кишиневі відбувся саміт СНД

Президент України Віктор Ющенко вчора взяв участь у зустрічі глав держав Співдружності незалежних держав. Для нового керівництва Молдови цей форум став великою політичною прем'єрою, попри те, що президенти Таджикистану, Казахстану, Узбекистану і Туркменистану його проігнорували. Ну, а головною інтригою саміту стало питання про те, відбудеться чи ні двостороння зустріч президентів України і Росії.

Напередодні Віктор Ющенко заявив, що готовий до діалогу зі своїм російським колегою Дмитром Медведєвим, але на нових засадах. СТОР. 5

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Призначено міністра закордонних справ

Ранкове засідання 9 жовтня

Учора Верховна Рада проголосувала за призначення Петра Порошенка на посаду міністра закордонних справ. Цю кандидатуру Президента на посаду глави закордонного відомства підтримали 240 народних депутатів. СТОР. 2

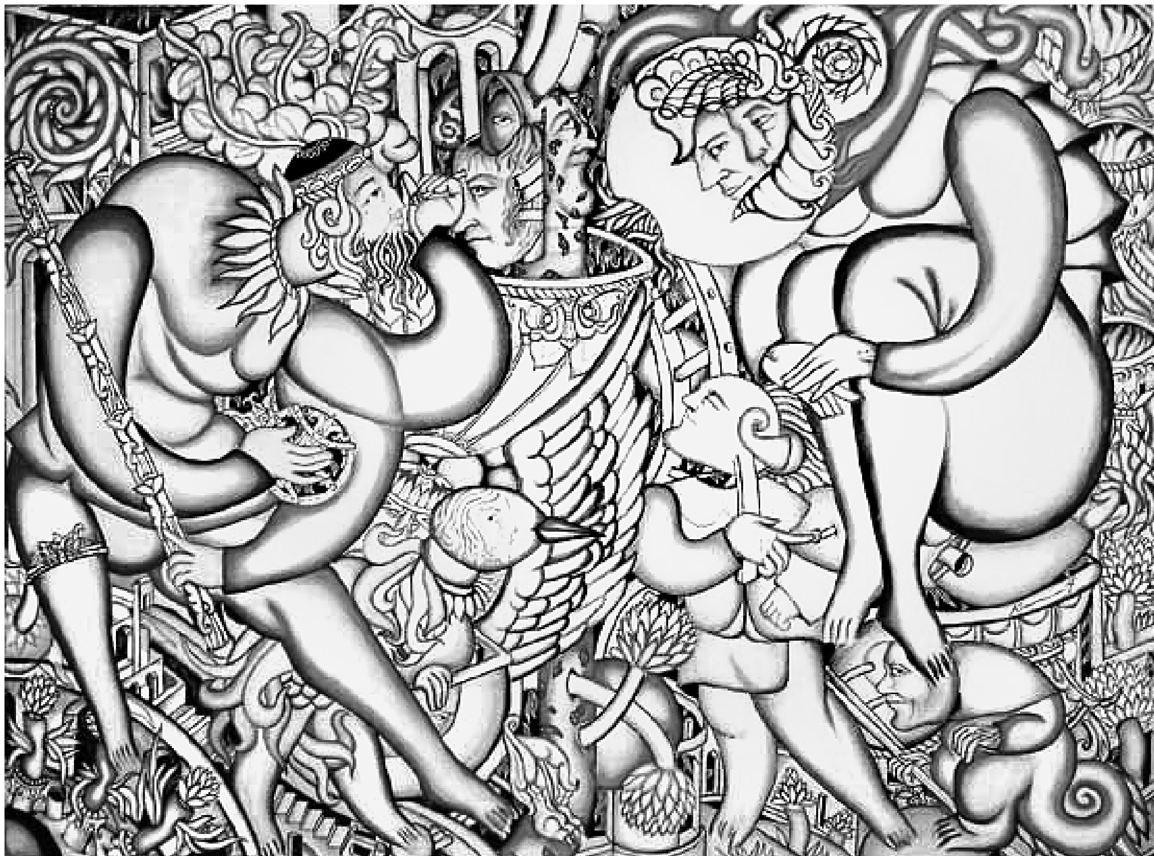
Завтра — День художника

Людина не з шеренги

Одеський художник Костянтин Скопцов, який учора відкрив свою виставку графіки у Львові, в галереї Українського музею модерністського мистецтва «Музей ідей», навряд чи знайомий рядовим любителям красних мистецтв. Але його послужний список вражає. З його роботами знайомі шанувальники живопису в Києві, Парижі, Москві, Нью-Йорку. І не просто знайомі. Він затребуваний на ринку, його картини, графічні малюнки купують найвідоміші музеї світу й солідні колекціонери.

Його називають представником «паризької школи» українського живопису, але навряд чи його творчість національна, етнічна. Костянтин Скопцов — «людина світу», йому пощастило, на відміну від нас, сучасних політичних ссавців. Адже політика всіх нас так дістала!

На знімку: Костянтин Скопцов і його робота.

СТОР. 6

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня художника.

Сфера вашої діяльності в усі часи була надзвичайно важливою складовою цивілізаційного буття, що суттєвим чином позначалася на піднесенні людини як найвищої цінності суспільного життя, збагаченні її інтелекту, виробленні та утвердженні світогляду, розвитку творчих можливостей, формуванні загальнолюдських і національних гуманістичних цінностей. Своєю творчою працею ви прямо чи опосередковано формуєте духовне середовище суспільства, створюєте яскравий художній літопис минулого і сучасного, примножуєте надбання національної культури та ідеологічно консолідуєте спільноту.

СТОР. 6

ФОТОФАКТ

Учора біля Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту активісти громадської організації «Демократичний альянс» провели акцію «Постав двійку міністру за Рік молоді в Україні».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДІЇ

Посадові оклади листоношам підвищать на 50 відсотків

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко привітала працівників поштового зв'язку з професійним святом. Учора вона взяла участь у роботі III Всеукраїнського форуму працівників поштового зв'язку, **повідомила прес-служба Кабміну.** СТОР. 3

Інвестори дали згоду!

Як повідомили з прес-служби НАК «Нафтогаз України», у Лондоні успішно завершилося голосування тримачів облігацій компанії на суму 500 мільйонів доларів США. Загроза дефолту поволі зникає. СТОР. 3

Чи дадуть за одного битого до п'яти років?

Учора в Шевченківському районному суді столиці мала б вирішитися доля Миколи Коханівського, Андрія Тарасенка, Олександра Задорожного, Івана Срібного та Богдана Франта, яких обвинувачують у пошкодженні монумента вождю пролетаріату, що стоїть навпроти Бессарабської площі. Молодикам-націоналістам загрожує до п'яти років ув'язнення. СТОР. 4

Я ВАМ ПИШУ...

А совість поховали на цвинтарі

Ніяк не можу змиритися з тим, що деякі особи (людьми назвати їх язик не повертається) деградували до такого рівня, що не цураються красти навіть із цвинтаря. Крадуть квіти. Єдиний спосіб уберегти їх та вінки від злодіїв — попередньо змастити їх лаком для нігтів. Тоді злодії не зможуть їх перепродати. На жаль, крадуть і вази під цими квітами. Навіть металеву огорожу. Міліцейські зведення рясніють подібними повідомленнями. Останнє з них про те, як троє дубенчан викрали три секції металевої огорожі з кладовища у селі Тараканів Дубенського району.

Через газету звертаюся до таких злодіїв із запитанням: а куди ж ви поділи свою совість? Чи, часом, не поховали її на цвинтарі?

Любов ПАНФІЛОВА, пенсіонерка.

Рівне.

КОРОТКО

❒ КРУ виявило фінансові порушення на 2,7 млн. грн. під час ремонту доріг на Тернопільщині після минулорічної стихії.

❒ Енергоблок №3 Запорізької АЕС підключено до енергомережі.

(За повідомленнями наших власних кореспондентів та інформагентств.)

У НОМЕР

«Запорізька Січ» отримує друге дихання

Заступник Голови Верховної Ради України **Микола Томенко (на знімку)**, один із ініціаторів акції «Відродимо Запорізьку Січ», повідомив, що сьогодні відбудеться відкриття історико-культурного комплексу «Запорізька Січ» на території заповідника «Хортиця».

Нагадаємо дещо з історії об'єкту: ідея створення на Хортиці архітектурного ансамблю — узагальненого образу козацьких столиць XVI—XVIII ст. — виникла ще у 60-х роках минулого століття, однак згодом, виходячи з ідеологічних міркувань, було прийнято рішення про відмову від будівництва «Січі» на Хортиці.

Вже за часів незалежності України призабута ідея створення комплексу «Запорозька Січ» отримує друге дихання. Проте кошти на створення комплексу були виділені лише через десять років. 14 жовтня 2004р., тобто рівно п'ять років тому, відбулася урочиста закладка комплексу. Першу ж фінансову підтримку в обсязі 5 мільйонів гривень надав уряд Юлії Тимошенко у 2005 р. Левову частку фінансування взяв на себе Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь».

Остання стадія будівництва комплексу розпочалася 19 червня 2009 року зі старту всеукраїнської акції «Відродимо Запорозьку Січ!», що проходила за ініціативою заступника Голови Верховної Ради України Миколи Томенка. Метою рекламної кампанії було закликати всіх небайдужих долучитися до завершення будівництва комплексу, зателефонувавши або надіславши СМС.

Загалом протягом акції до благородної справи долучилися тисячі громадян з різних куточків країни, що дало змогу зібрати близько 1 мільйона гривень. Зокрема, з мобільних телефонів різних операторів надійшло 3645 СМС, також отримано майже тисячу дзвінків зі стаціонарних телефонів мережі Укртелеком. Значна частка коштів надійшла від благодійників і меценатів.

«Ми планували, що завершення основних робіт та відкриття ключових будівель комплексу відбудеться до дня Покрови Пресвятої Богородиці, Дня українського козацтва, яке ми будемо святкувати 14 жовтня, і завдяки підтримці активних та небайдужих громадян нашої країни ці плани здійснилися», — повідомив заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко. Він також наголосив, що 10 жовтня стане не лише днем завершення будівництва, а й днем відкриття єдиного нового історико-культурного комплексу, який збудовано з часів здобуття Україною незалежності, та висловив упевненість, що цей унікальний за своїм значенням об'єкт стане предметом національної гордості.

Прес-служба Верховної Ради України.

Володимир Литвин прогнозує, що закон про підвищення мінімальних соціальних стандартів буде ухвалено наприкінці жовтня

Відповідаючи на запитання жителів міста Боярка Київської області у п'ятницю, В. Литвин сказав: «Переконаний, що у двадцятих числах жовтня цей закон буде прийнятий остаточно. Необхідно його прийняти, щоб підняти рівень мінімальних пенсій і зарплат».

Відповідаючи на запитання жителів міста, керівник парламенту також висловив думку, що уряд має приймати рішення щодо «середніх» тарифів на житлово-комунальні послуги по всій країні.

Вибори до Верховної Ради та місцевих органів влади мають відбуватися за мажоритарною системою, переконаний Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. «Я ініціюю, б'юся, щоб скасувати вибори за партійними списками», — сказав В. Литвин. За його словами, вісім відповідних законопроектів знаходяться у парламенті, але є заперечення щодо їх прийняття, оскільки тоді «доведеться звітувати перед людьми».

«Вибори за партійними списками — корінь всіх проблем і негараздів, — заявив керівник парламенту. — Я зроблю все, щоб скасувати таку систему».

В. Литвин також поділяє думку про необхідність розробки законодавчого механізму відкликання парламентаріїв, які, сказав він, «повинні обиратися не більш ніж на два терміни поспіль».

Під час робочої поїздки до Боярки Київської області Голова Верховної Ради України Володимир Литвин привітав з одруженням Тетяну і Андрія Семенюк.

Фото Анастасії **СИРОТКІНОЇ.**

Призначено міністра закордонних справ

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 9 жовтня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Також на початку сесійного засідання парламентарії ухвалили подану народним депутатом Василем Кисельовим постанову про утворення тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань розслідування обставин щодо самовільного захоплення земельних ділянок, а також незаконного будівництва у Сімферополі житлових, офісних і розважальних центрів та бездіяльності правоохоронних органів. Проект постанови передбачав, що ТСК має очолити сам В. Кисельов. Однак саме вчора головуючий оприлюднив рішення фракції Партії регіонів про виключення В. Кисельова з фракції. Тож Олександр Єфремов зазначив, що замість В. Кисельова фракція пропонує до складу комісії Едуарда Павленка. Однак В. Кисельов у зв'язку з цим зазначив, що, оскільки саме він є автором постанови про утворення ТСК, то у разі виведення його із складу комісії не існуватиме й проекту постанови. Врешті-решт після тривалих дискусій 359 народних депутатів підтримали постанову про утворення ТСК, яка передбачає залишення В. Кисельова у її складі.

Верховна Рада ухвалила рішення про усунення неузгодженостей у тексті прийнятого 4.06.2009 року Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення охорони родючості грунтів» та рішення про усунення неузгодженостей у тексті прийнятого 11.06.2009 року Закону «Про внесення змін до Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» щодо порядку дій емітента та інвесторів». Окрім того, було скасовано ухвалені раніше закони «Про загальні засади державноприватного партнерства»; «Про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння здійсненню підприємницької діяльності»; «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з метою подолання негативних наслідків фінансової кризи». Народні депутати не змогли ухвалити закон про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо зміцнення фінансово-бюджетної дисципліни, котрі, зокрема, передбачали збільшення строку накладання адміністративного стягнення за порушення законодавства з фінансових питань, бюджетного законодавства та законодавства про здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти з нинішніх двох місяців до року. Також лише 225 голосів було віддано за проект закону про внесення змін до Держбюджету на 2009 рік, який стосується питань фінансування заходів регуляторної політики, участі українських військових у міжнародних військових операціях, оплати комунальних послуг, фінансування виготовлення медалей для ветеранів Великої Вітчизняної війни у зв'язку з 65-річницею Перемоги, фінасування міністерства закордонних справ. Тож цей закон поки що не прийнято. Натомість за постанову про Рекомендації парламентських слухань на тему «Про соціальне, медичне і пенсійне забезпечення ветеранів війни та відзначення 65-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років» проголосували 371 народний депутат з усіх фракцій.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Зліва направо: Ірина Акімова, Олена Бондаренко та Ірина Горіна.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

Пристрасті довкола майбутнього кошторису

Вечірнє засідання 8 жовтня

Після обрання та звільнення суддів народні обранці продовжили обговорення урядового проекту закону про Державний бюджет України на 2010 рік. Петро Цибенко (КПУ) звернув увагу на те, що уряд пропонує збільшити прожитковий мінімум для пенсіонерів та непрацездатних осіб за рік всього на дев'ять гривень, щоб до кінця 2010 року він становив лише 507 гривень. Комуністи пропонували не брати цей законопроект до розгляду.

Ірина Акімова (Партія регіонів) охарактеризувала проект бюджету як «бюджет свавілля», оскільки, за словами депутата, він порушує конституційні принципи забезпечення гідних соціальних стандартів життя і навіть знижує ці стандарти. А також «антиінвестиційним бюджетом», бо він знижує рівень залучення інвестицій, «безпринциповим бюджетом», бо він посилює тиск на бізнес — удвічі зменшується сума з відшкодування ПДВ, а натомість удвічі збільшується сума доходу на прибуток. «Доробляти його немає сенсу, бюджет треба писати заново», — стверджувала депутат.

Ярослав Кендзьор («НУ-НС») припустив, що бюджет буде прийнято не парламентом, а постановою Кабінету Міністрів і виконуватиметься він у «ручному режимі». Депутат назвав «реальною загрозою» для обороноздатності держави рівень забезпечення Збройних сил наступного року.

Юрій Сербін (БЮТ) закликав проводити грунтовне, а не суто політичне обговорення. «У бюджеті, безумовно, є недоліки, їх треба доопрацьовувати, але нарешті селам, містам і селищам надано право самостійно формувати бюджет, самостійно фінансувати навчальні та інші соціальні заклади», — зауважив депутат.

Про готовність голосувати за проект бюджету заявили лише представники БЮТ. Решта фракцій наполягали на відправленні документа на доопрацювання. На розгляд парламенту було внесено два проекти постанови. Проект депутата-регіонала Олександра Пеклушенка передбачав не приймати бюджет до розгляду, а відправити його урядові на доопрацювання. Проект Олега Зарубінського (Блок Литвина) пропонував утворити спільну робочу групу з представників бюджетного комітету та Кабінету Міністрів, яка має у двотижневий термін підготувати пропозиції до проекту бюджету.

Проте жодного рішення прийнято не було: за обидва проекти постанови проголосувала однакова кількість депутатів — 204.

Юліана ШЕВЧУК.

Сьогодні відбудеться відкриття історико-культурного комплексу «Запорізька Січ»

Посадові оклади листоношам підвищать на 50 відсотків

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Навіть під час динамічного розвитку інформаційних технологій ніщо не може повною мірою замінити справжнього листування, тих світлих відчуттів, яких зазнаємо, знаходячи в поштових скриньках яскраві поздоровлення, листи від коханих, друзів і близьких. ...Поштова інфраструктура постійно вдосконалюється і модернізується. Упевнена, що наше співробітництво в цьому напрямі буде ефективним і надалі», — йдеться у привітанні, розміщеному на офіційному сайті уряду.

Кабмін України ухвалив рішення про підвищення посадових окладів листоношам на 50% з 1 жовтня 2009 р. Про це повідомила сьогодні Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко під час III Всеукраїнського форуму працівників поштового зв'язку. Глава уряду зазначила, що «Укрпошта» має скасувати практику переведення листонош на скорочений робочий день. «Я вважаю, що з цією практикою потрібно покінчити», — сказала Юлія Тимошенко.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА (Укрінформ).

Також прем'єр наголосила, що Кабмін розширив список категорій, які мають право на одержання службового житла, додавши працівників «Укрпошти». За словами Тимошенко, у фінансовому плані підприємства будуть закладатися кошти на будівництво службового житла.

Також учора Прем'єр-міністр України взяла участь у церемонії привітання та нагородження працівників санітарно-епідеміологічної служби з нагоди професійного свята.

Міжнародний конгрес промисловців і підприємців відкриває перед українськими компаніями нові можливості

Міжнародний конгрес промисловців і підприємців — потужна ділова організація, яка стрімко розвивається та набуває дедалі більшого авторитету в світі. Нещодавно до вже традиційних членів конгресу — громадських організацій промисловців, підприємців і товаровиробників з Польщі, Угорщини, Росії, Китаю, Казахстану, Італії — приєдналися нові представники своїх країн — союзи ділових кіл Бразилії, Південно-Африканської Республіки та Індонезії.

До складу МКПП входять найбільші громадські об'єднання бізнесу 27 країн. Їхня спільна мета — узгодження національних економічних політик, які сприяли б зростанню промислової і підприємницької активності, а також налагодження взаємовигідних ділових зв'язків. Можливості українських компаній в МКПП цього року суттєво зросли, адже президент Українського союзу промисловців і підприємців **Анатолій КІНАХ (на знімку)** став головою ради конгресу. На цю посаду його було обрано одноголосно під час IX звітно-виборчої асамблеї МКПП, що проходила у Вільнюсі.

Саме рада МКПП керує усією організацією в період між засіданнями асамблеї, а голова ради відповідає за розвиток конгресу та виконання його рішень. За словами президента МКПП Віктора Глухих, обрання Анатолія Кінаха на посаду голови ради конгресу є знаком поваги до України та її ділового співтовариства. «Авторитет УСПП та її керівництва визнається усіма учасниками Міжнародного конгресу промисловців і підприємців, у якому працюють не лише організації бізнесу пострадянського простору, а й таких країн, як Китай, В'єтнам, Індія та інші», — зазначив він.

Як наголосив Анатолій Кінах, УСПП і далі працюватиме на задоволення зовнішньоекономічних інтересів українських промисловців разом із іншими державами, які входять до складу МКПП. «Міжнародний конгрес промисловців і підприємців є унікальною організацією, яка надає бізнесу консультативну, правову, наукову допомогу, розробляє та сприяє реалізації наукових, промислових, інвестиційних, енергозберігаючих проектів», — повідомив він.

Анатолій Кінах запевнив, що нові можливості УСПП у складі Міжнародного конгресу промисловців і підприємців дадуть організації шанс ще активніше просувати інтереси українських виробників, та запросив вітчизняних бізнесменів до співпраці. «В рамках МКПП є великі можливості для реалізації інфраструктурних проектів у машинобудуванні, транспортній галузі, сфері економічної безпеки, в тому числі завдяки співпраці з такими міжнародними і регіональними структурами, як ЄС, СНД, ЄврАзЕС тощо», — зауважив він.

На переконання Анатолія Кінаха, зростання ролі ділових громадських організацій в Україні, зокрема УСПП, повинно супроводжуватись підвищенням рівня кваліфікованого діалогу влади і бізнесу. «Ми й далі працюватимемо над розвитком соціальної відповідальності бізнесу, державно-приватного партнерства, — наголосив він. — Наша мета — активізувати співпрацю влади і ділових кіл наших країн, вчитися одна в одної та допомагати там, де є труднощі, щоб разом шукати адекватні відповіді на сучасні виклики, пов'язані з економічною кризою».

Олександр ВОЛОДИМИРСЬКИЙ.

Громада просить передати їй територію колишньої військової частини

САМОВРЯДУВАННЯ

Депутати Костопільської районної ради звернулися до вищих посадовців держави, Міністерства оборони, Міністерства освіти і науки України з проханням передати у власність територіальної громади Костопільського району майно і територію розформованої військової частини А–0991.

Це майно, вважають депутати, могло б бути використане громадою для розширення бази Костопільського ліцею-інтернату спортивного профілю, який два останні роки посідає третє місце у рейтингу серед подібних закладів України, а в подальшому для створення на його базі вищого навчального закладу спортивного профілю (єдиного на Рівненщині).

Тим часом, йдеться у зверненні, майновий комплекс військової частини (він складається з будівель, інфраструктури та окремої земельної ділянки площею 7,1 гектара поряд з міським стадіоном та районною ДЮСШ) виставлено на продаж.

— У разі потреби ми не заперечуємо проти продажу будівель та об'єктів інфраструктури військової частини, бо розуміємо, що вторговані кошти підуть на придбання житла для військовослужбовців, — каже голова Костопільської районної ради Віктор Талащук. — Іншу ж частину території та технопарк, що межує з міським стадіоном, просимо передати у власність територіальної громади району для розширення та облаштування міської спортивної бази. Адже у нашому місті добре розвинутий спорт, тож на міському стадіоні затісно й проблематично проводити заняття та змагання. Бо тут одночасно проводять заняття школи № 1 та № 3, медичний коледж, ліцей-інтернат спортивного профілю, дитячо-юнацька спортивна школа (вона взагалі не має тренувальних полів), ДЮСШ «Колос», тренуються і проводять ігри місцева футбольна команда «Горизонт», жіночий футбольний клуб вищої ліги «Родина», дев'ять гравців якого входять до складу молодіжної збірної України з футболу серед жінок.

Одне слово, депутати Костопільської районної ради навели чимало переконливих аргументів на користь того, щоб передати майно та земельну ділянку розформованої військової частини у власність територіальних громад району. Інша річ, чи почують їх у Києві.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

ГРОШІ

Інвестори дали згоду!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо, 24 вересня НАК запропонувала тримачам єврооблігацій на $500 млн. обміняти їх на нові папери з державною гарантією і погашенням у 2014 році. Дохідність купонної ставки при цьому зростає з 8,125 до 9,5 відсотка річних. Інвестори, що зголосилися на ці умови, до 8 жовтня матимуть змогу обміняти 100 відсотків єврооблігацій, з 9 по 15 жовтня — одержать можливості обміняти тільки 95 відсотків боргу.

Державний холдинг сповістив про те, що більш докладну інформацію надасть згодом. Офіційне підтвердження факту реструктуризації очікується на зборах тримачів єврооблігацій 19 жовтня. На жаль, не можна виключати, що до того часу ми не почуємо чимало спекулятивних коментарів з боку політиків. Адже останніми погодилися на реструктуризацію єврооблігацій інвестори, пов'язані з російським капіталом, які могли одержати й додаткові пропозиції, а це вже привід пофантазувати і заробити на цьому якісь політичні дивіденди.

Водночас навіть успішно проведена реструктуризація, яка врятує компанію від банкрутства, не гарантує у найближчий рік-другий безпечного фінансового становища НАКу. Компанія і надалі розвиватиметься в кредит, і добре, що до цього з розумінням ставляться і на європейському, і на американському континентах. Але якщо не реформувати нафтогазовий сектор і дивитися на нього, як на насос для викачування дармових мільярдів гривень для потреб держави, то вже через кілька років НАК потребуватиме чергової реструктуризації. Нагадаю, паралельно компанія веде перемовини про реструктуризацію двосторонніх кредитів на вищезгаданих умовах з низкою потужних європейських банків.

Сергій ВЛАД.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Після шторму — штиль

Отже, Голова Верховної Ради Володимир Литвин таки зумів переконати парламентаріїв. І, всупереч песимістичним прогнозам, після тривалої перерви народні обранці почали працювати у сесійному режимі. Передусім розглянули і прийняли в першому читанні законопроект про підвищення соціальних стандартів у авторстві Олега Зарубінського (Блок Литвина).

Щоправда, урядовцям це не зовсім сподобалося. Так, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко порівняла це рішення Верховної Ради з ядерною загрозою для держави. Мовляв, воно розбалансує фінансово-банківську систему. У свою чергу її опоненти звинуватили у популізмі й нагадали про обіцянки підняти зарплати педагогам і бібліотечним працівникам.

А особливо розкритикували уряд під час звіту Кабінету Міністрів про виконання державного бюджету за минулий рік і дев'ять місяців цього року. Не вельми хороший прогноз публічно висловив і колишній міністр фінансів Віктор Пинзеник. Зрештою, під час розгляду проекту державного кошторису на 2010 рік так і не зуміли визначитися, що робити з урядовими пропозиціями.

Не вдалося повністю розглянути і кадрові призначення, на яких наполягав Кабмін. Лише Міністерство закордонних справ отримало нового керівника. Ним став голова ради Національного банку Петро Порошенко. За його призначення проголосували не тільки члени коаліції, а й деякі опозиціонери.

Тривають ігри і довкола висунення кандидатів у президенти. Так, Українська народна партія відкликала з коаліції своїх двох депутатів. (Правда, щоб це рішення набуло чинності, потрібне рішення фракції, однак засідання «Нашої України—Народної самооборони» уже давно, як стверджують народні обранці, не відбуваються.) Уенпісти своє рішення пояснюють тим, що уряд не втілює в життя пункти угоди, укладеної при формуванні нинішньої коаліції. УНП заявила, що висуне кандидатом у президенти свого лідера Юрія Костенка.

Тим часом залишки фракції «НУ—НС» уже пропонують Юлії Тимошенко угоду в обмін на підтримку її на посаду кандидата у президенти. Однак партія «Наша Україна», на базі якої формувався блок, нагадує колегам, що вони брали на себе зобов'язання підтримати на президентських перегонах Віктора Ющенка.

Власне, як завжди буває, після шторму настає штиль, що й продемонстрував тиждень, який минає.

Володимир КОРОЛЮК.

Нобелівська премія миру за 2009 рік присуджена президенту США Бараку Обамі. Як говориться у повідомленні норвезького Нобелівського комітету, премію вручено за «видатні зусилля у зміцненні міжнародної дипломатії й співробітництва між народами»

Жака РОГГЕ переобрано президентом Міжнародного олімпійського комітету на другий термін *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Суботу краще пересідити вдома

Найбільш аварійно–небезпечна на Дніпропетровщині — субота.

Цього дня, в період з 12-ї до 13-ї і з 16-ї до 18-ї години, відбувається 20 процентів всіх дорожньо-транспортних пригод, повідомив заступник начальника управління ДАІ Микола Вовчук. І хоч цього року, порівняно з минулим, більш як на третину зменшилось число і загиблих, і травмованих, втрати на дорогах все ще великі. За дев'ять місяців зареєстровано 2141 ДТП, у яких 276 осіб загинуло і 2658 — травмовані. Головна причина аварій — перевищення швидкості. На другому місці — порушення правил переїзду перехресть, а на третьому — пияцтво.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Європейська столиця чи звалище рекламних щитів

Учора КМДА так і не ухвалила рішення про створення робочої групи із розробки концепції зовнішньої реклами у Києві. Про це «Голосу України» повідомив Артем Біденко, голова координаційної ради Асоціації зовнішньої реклами України.

— Останні три-чотири роки міська влада щоосені згадує про необхідність розробки документа, який, нарешті, впорядкує розміщення рекламних носіїв у столиці. На жаль, реальних кроків немає і сьогодні. Леонід Черновецький під час наради просто озвучив, що треба ухвалити концепцію. Деталі поки що незрозумілі, — констатує Артем Біденко.

Нагадаємо, як писав «Голос України», концепція, запропонована експертами ринку, включає поділ території Києва на кілька зон, зокрема, у історичній частині столиці планується жорстко контролювати розміщення, розміри та зовнішній вигляд білбордів.

Бачення майбутнього документа міською владою поки що не до кінця зрозуміле. Однак, за словами співрозмовника, на нещодавній нараді київський міський голова висловив бажання «прибрати 50 відсотків усієї реклами». Експерти не згодні із такою постановкою питання:

— Незважаючи на те, що чверть усієї зовнішньої реклами України розміщено у Києві, безпідставне зменшення кількості білбордів не вирішить ситуації, адже головне — їх розміщення та сумісність із оточуючою архітектурою. Насиченість столичних вулиць рекламою майже однакова із, приміром, Лондоном, однак там вона не викликає роздратування, і не псує зовнішній вигляд, — говорить виконавчий директор асоціації Роман Паламарчук.

Невдоволена ситуацією, асоціація вже направила офіційні листи із проханням таки створити робочу групу та чекає на відповідь. Реальні кроки необхідні вже сьогодні, б'ють на сполох експерти, адже інакше столиця перетвориться на звалище рекламних щитів.

Анна БОЙКО.

Українці здатні адекватно реагувати на те, що відбувається

Складно провести чітку рису між нормою і патологією, кажуть психіатри. У нашій країні близько 240 тисяч психічно нездорових людей. Але це лише ті, хто офіційно стоїть на обліку.

Соціологічні дослідження показали, що тільки 20 відсотків співвітчизників, котрі страждають на важкі форми психічних розладів, звертаються по медичну допомогу. Що це? Загадка української душі. Аж ніяк. За словами фахівців, люди просто не знають куди звертатися, інші не розуміють, що з ними відбувається. А більшість боїться психіатрів. Цей страх — ментальний, ще з радянських часів. Тоді одержати висновок від психіатра означало кінець кар'єри і нормального життя в соціумі...

Психічні розлади — це медико-соціальна проблема. На емоційний і психічний стан українців найчастіше впливають не політичні перипетії, а соціальні проблеми. Серед них — невпевненість у завтрашньому дні, втрата роботи, бідність, безгрошів'я тощо.

Однак жодних особливих відхилень у психічному здоров'ї народу України немає, якщо порівнювати з іншими народами, стверджує секретар Асоціації психіатрів України, правозахисник Семен Глузман.

— Що стосується патології більшості захворювань, то вони пов'язані з біологічними носіями. І це не залежить від ситуації в країні й від кризи. Якщо ж вести мову про настрої населення, пригніченості та депресії, але не як про психіатричний діагноз, а як про вияв людських емоцій, то страх, пригніченість, лють — це варіанти норми, а не патології. І якщо ми негативно ставимося, скажімо, до дій уряду чи президента, то це не є відхиленням від норми. Це, швидше за все, реакція на ставлення влади до народу, — зазначає співрозмовник. — Я вважаю, що жорстке ставлення до влади, яке сьогодні демонструє наше населення, судячи із соціологічних опитувань, свідчить саме про можливість українців адекватно реагувати на те, що відбувається.

За словами Семена Глузмана, останнім часом ставлення до психічно нездорових людей змінилося в ліпший бік.

— Декілька років тому ми разом з Київським інститутом соціології провели опитування на цю тему в різних регіонах України, — продовжує психіатр. — Дослідження проводили за шкалою від повного співчуття і переживання до неприйняття, відрази до психічно хворих. Лише 1,4 відсотка опитаних заявили про свою відразу до таких людей, і близько 86 відсотків виявили співпереживання. Це свідчить про те, що українці — нормальний, європейський, толерантний народ.

Семен Глузман вважає вітчизняну систему надання психіатричної допомоги малоефективною і надто витратною. За його словами, в Україні 155 психіатричних інтернатів для дорослих, де перебувають майже 30 тисяч клієнтів. І 55 дитячих інтернатів, де утримують близько 7 тисяч осіб. Кількість психіатричних ліжок у стаціонарах перевищує необхідну норму. Поступово їх скорочують. Але водночас потрібно побудувати адекватну систему амбулаторної допомоги та реабілітації. А цього немає.

— Я їжджу по регіонах, спілкуюся з лікарями. У нас величезна кількість соціальних ліжок. Багато пацієнтів перебувають у психіатричній лікарні не за станом здоров'я, а тому, що їм немає куди йти, ніде жити. А лікарям не вигідно скорочувати ці ліжка, тому що й фінансування медзакладу скоротиться.

Ольга ВАУЛІНА.
Мал Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Чи дадуть за одного битого до п'яти років?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Щоправда, свою провину «руйнівники» Леніна не визнають. Мовляв, вони ніякого закону не порушували. А навпаки, виконували указ Президента про знесення монументів-символів тоталітаризму. Все мав вирішити суд, але засідання так і не відбулося. Як розповів «Голосу України» один із обвинувачених Микола Кохановський, суддя переніс розгляд справи на 15 жовтня цього року. «Шевченківський райвідділ не встиг вчасно передати матеріали справи. Тому суддя просто був змушений перенести засідання», — каже пан Кохановський.

Тим часом учора відбулися акції на підтримку «кривдників» радянського лідера. Із пропозицією прирівняти комунізм до фашизму Микола Кохановський із однодумцями звернулися до вищих осіб держави.

Нагадаємо, інцидент із пошкодження пам'ятника Леніну стався на світанку 30 червня, у день народження головнокомандуючого УПА Романа Шухевича. Думки суспільства з цього приводу розділилися. Хтось назвав це проявом «національного відчаю», «боротьбою за національну ідею», інші сприйняли як «звичайну дурницю» і «акт вандалізму». З останніми погодилися правоохоронці й порушили за цим фактом кримінальну справу за статтею «хуліганство». Покарання — до п'яти років позбавлення волі. Проте, за словами Олени Білозерської, активістки, що досить близько контактує із обвинуваченими, перше враження від суду і судді обнадійливе: «Ми переконані, до хлопців налаштовані позитивно, тож найвищої міри покарання точно не буде».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Хвороба талантові не перешкода

З перемогою та кубком міжнародного фестивалю для неповносправних осіб повернулися із Польщі підопічні хмельницького центру реабілітації та тимчасового перебування інвалідів з розумовою відсталістю. Вони не тільки продемонстрували свої таланти, а й просто поспілкувалися: побували на екскурсіях, зустрілися з іншими делегаціями, потоваришували з угорцями, ірланцями, поляками і чехами. Батьки та вихователі переконані: завдяки таким заходам молодь, що була ізольована від суспільства, має можливість вести активний спосіб життя.

Ірина КОЗАК.

Новинка на ТЕЦ стримає тарифи

На Чернігівській ТЕЦ відбувся запуск автоматичного перекидача залізничних вагонів. Разом з побудованим розморожувачем вагонів цей комплекс значно спростить і прискорить розвантаження мерзлого вугілля в зимовий період. Досі цей процес був досить затратний, у ньому брали участь багато людей, а це, у свою чергу, підвищувало собівартість тепла, що виробляється на ТЕЦ. Як зазначили під час відкриття комплексу заступник голови ОДА Олександр Шанойло, міський голова Олександр Соколов, введення в дію автоматичного перекидача вагонів — важливий технологічний крок до переведення ТЕЦ на альтернативне газу паливо, що стримає стрімке зростання тарифів на тепло та гарантує стабільне теплопостачання в оселі чернігівців.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Юні фермери обміняють картоплю на фарбу

При Дягівській школі Менського району діє гурток «Юний фермер». Цього року завдяки його зусиллям вирощено картоплю на 1 гектарі, уже зібрано майже 10 тонн бульб. За здану крохмалисту куплять фарбу, проектор. Крім того, буде забезпечено безкоштовне харчування у 1—4 класах. Старшокласники за обіди платитимуть лише по гривні.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На знімку: учні перебирають картоплю.
Фото автора.

Сирота за живих батьків

В Івано-Франківській обласній дитячій лікарні перебуває 11-місячна дитина, яка виявилася непотрібною своїм батькам.

Хлопчика привезли з Коломиї. Його мати, мешканка Івано-Франківська, залишила дитину батькові, з яким проживала в цьому маленькому містечку. На жаль, тато теж не збирається опікуватися малюком. Мовляв, якщо матері дитина не потрібна, то і йому теж. Поки що хлопчик живе в лікарні під наглядом медиків. Як з'ясувалося, у його горе-матері було ще двоє діток, проте вони згоріли під час пожежі. Очевидно, і про них мама теж не надто дбала.

Дарина НАЗАРЧУК.

На емоційний і психічний стан українців найчастіше впливають не політичні перипетії, а соціальні проблеми

У Кишиневі відбувся саміт СНД

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Або ми говоримо про нові засади організації наших відносин, або ми розмовляємо, як імперія розмовляє з колонією», — сказав В. Ющенко в інтерв'ю журналістам у Криму перед своєю поїздкою до Молдови.

«Я не допущу такої тональності з українською незалежною державою», — наголосив він. За його словами, відносини між Україною і Росією, як і відносини України з іншими сусідами, мають «бути діловими і добросусідськими». «Підтримувати діалог добросусідства з кожним сусідом — це мій обов'язок», — завначив Президент.

На схвалення президентів у Кишиневі було винесено близько двох десятків проектів документів, у тому числі з питань подолання наслідків світової фінансової кризи, підготовки до святкування 65-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, нормативно-правових аспектів співробітництва з урахуванням виходу Грузії зі складу СНД.

Як першочергову тему визначено обговорення спільних заходів для протидії економічній кризі в СНД. Зокрема, було рекомендовано урядам країн СНД утримуватися від запровадження нових протекціоністських заходів для власних товаровиробників, що призводять до подальшого обмеження доступу на їхні внутрішні ринки товарів з інших держав Співдружності. Крім того, Раді глав урядів СНД було доручено на черговому засіданні предметно розглянути питання про ефективність вжитих заходів для подолання кризи.

Також прийнято рішення про перехід з 1 січня 2010 року головуючих функцій у СНД від Молдови до Росії. У цьому зв'язку партнерам по Співдружності було офіційно представлено Концепцію російського головування і План заходів щодо її реалізації. Пріоритетною темою російського головування визначено просування на просторі СНД науково-технологічного та інноваційного співробітництва з урахуванням оголошення 2010 року в Співдружності Роком науки та інновацій.

Яна СТАДІЛЬНА.

Президент України Віктор Ющенко під час зустрічі з в. о. Президента Молдови Міхаєм Гімпу.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА.

Неплатників — на білборди

Шість щитів вуличної реклами з переліком будинків, мешканці яких найбільше заборгували за спожите тепло, встановлено у Дніпропетровську, повідомив міський голова Іван Куліченко. За його словами, загальний борг населення сягає понад 240 млн. грн.

Водночас І. Куліченко запевнив, що опалювальний сезон у місті готові розпочати вчасно і провести без збоїв за умови, якщо підприємства теплокомуненергетики одержать 100 млн. грн. кредитних ресурсів. На сесії міськради уже затверджено об'єкти нерухомості під заставу для одержання кредитів, а з НАК «Нафтогаз України» підписано договори на поставки газу. На підготовку міста до зими витрачено 28 млн. грн. власних коштів підприємств теплокомуненергетики і 22,7 млн. грн. — з місцевого бюджету.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

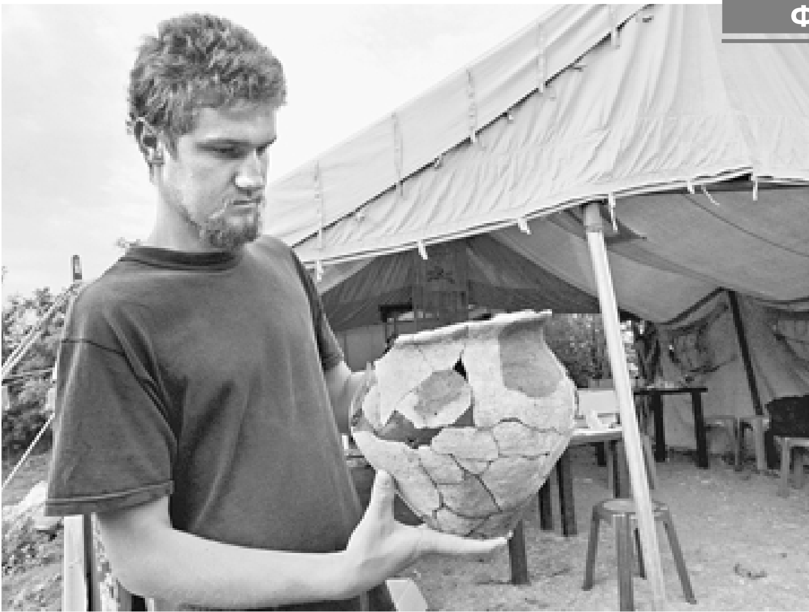
Депутати у віртуальному просторі

В Інтернеті з'явився інформаційний портал депутатів Львівської міської ради. Завдяки цьому кожен народний обранець чи фракція має можливість вільно, без жодного втручання, висловити свою позицію. На сайті містяться біографічні дані депутатів та звіти про роботу кожного з них — зокрема, про працю над ухвалами, запитами, про заяви на сесіях тощо. Як повідомив під час прес-конференції секретар Львівської міської ради Володимир Квурт, на електронній сторінці також виставлено передвиборчі програми політичних сил. «Це виключно депутатський проект, який, на нашу думку, має бути двостороннім. Адже громадськість повинна знати, чим займаються конкретні народні обранці, політики, і це ще один крок до прозорості. Можливо, коли сайт запрацює на повну потужність, довіра до міських депутатів, як загалом довіра до влади, буде більшою», — зауважив він. На порталі можна буде знайти оригінали рішень, за які проголосували на сесії, та інформацію про хід голосування. Розкажуть і про те, як отримати депутатську допомогу.

Ірина ЄГОРОВА.

Львів.

ФОТОФАКТ

Передгірна експедиція Кримського філіалу Інституту археології НАН України веде розкопки скіфської фортеці Ак-Кая.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Горять торфовища на Полтавщині

Уже більше тижня триває гасіння торфовищ поблизу сіл Загребелля та Яблуневе Оржицького району.

Цими днями виявлено ще п'ять осередків горіння загальною площею 57 гектарів. Загалом на ліквідації пожежі працюють 10 спецавтомобілів і більше двадцяти вогнеборців. На значній площі стихію вже приборкано, хоча суха погода цьому явно не сприяла.

Пожежі на торфовищах трапляються на Полтавщині мало не кожного року, і щоразу представники МНС фіксують їх «нерукотворний характер» — випалювання сухої трави та пожнивних решток на полях місцевими жителями.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Лівий берег столиці накрило димом і чутками

Кілька днів мешканці лівого берега столиці відчувають на собі дію «безпечних», як запевняє МНС, продуктів згоряння мулових полів на Бортницькій станції аерації (БСА).

Кашель, дертя в горлі, бронхіальні спазми, сильне запалення слизової очей — це неповний перелік проблем, що супроводжують надзвичайну подію. Першою ластівкою у шквалі інформації, що накрила Київ, стало повідомлення про чергову пожежу в лісі поруч із вулицею Волкова, що на Лісовому масиві Деснянського району. Там традиційно горіли півтора гектара сухої трави і пеньків на місці вирубки, що викликало досить сильне задимлення. Але коли жителі Троєщини та Лісового масиву, наприклад, звикли до запаху гару, що супроводжує їх усе літо через постійно тліючі торфовища в навколишніх лісах, то для інших столичних лівобережців дим від БСА став справжнім шоком. І цей шок, природно, породжує безліч чуток. Так, перелякані батьки масиву Позняки переказують одне одному «новину» про те, що нібито по школах і дошкільних закладах було розіслано телефонограму від управління освіти з рекомендаціями не проводити заняття надворі, щільно позачиняти вікна. В управлінні освіти Дарницького району (на території якого розташовані Позняки) інформацію про телефонограму не підтвердили.

Тим часом Головне управління МНС України в Київській області повідомляє, що в столиці проводиться постійний моніторинг екологічної ситуації, в якому бере участь також СЕС Дарницького району. Автомобіль хімічної розвідки аварійно-рятувального загону курсує по вулицях і проводить забір повітря в районах Південного моста, на проспекті Бажана, Столичному шосе, у Бортничах. За попередніми даними аналізів, перевищення небезпечних концентрацій отруйних речовин не зафіксовано.

А Київводоканал, користуючись нагодою, нагадав, що мулові поля БСА — міна сповільненої дії, закладена під багатомільйонне місто. Тим часом грошей на приведення полів у порядок і реконструкцію їм не дають, про що неодноразово писав «Голос України».

Подібні екологічні неприємності ми переживаємо щоосені. Коли в дворах починають палити опале листя. Незважаючи на те, що це заборонено законами України «Про охорону атмосферного повітря» і «Про охорону навколишнього природного середовища», а також Правилами благоустрою міста Києва. Від згоряння 1 тонни листя в повітря потрапляє близько 9 кілограмів мікрочасточок диму, куди входять окиси азоту, чадний газ, важкі метали. У спалюваному листі майже завжди багато сміття. Тліючий пластиковий пакет виділяє 70 шкідливих хімічних сполук, у тому числі поліциклічні вуглеводні, що призводять до онкозахворювань. При згорянні гуми утворюються канцерогенна сажа та оксиди сірки.

Учора вдень на лівобережжі столиці запаху гару не відчувалося. Він залишився в розмовах, породжених страхом. Загасити ж пожежу на полях Бортницької станції аерації фахівці обіцяють найближчими днями.

Олена СКРИПКА.

ФОТОФАКТ

Блакитне озеро в Києві й територія довкола нього перетворилося на смітник.

Фото УНІАН.

У НОМЕР

ЛУГАНСЬК

Люди страждають від собак, собаки — від людей

За один день у Луганську усипляють близько 60 бродячих собак, а з початку року кількість умертвлених тварин перевищила 4 тисячі. Як вважає заступник начальника управління ЖКГ Луганської міськради Олександр Гребенюк, з погляду гуманності винищування бездомних собак — не вихід із ситуації. В Луганську варто було б створити притулок для бездомних тварин. Але на його утримання у міста немає коштів.

Водночас, за офіційною статистикою, до пунктів травматології щодня звертаються 3—4 потерпілих від укусів тварин. Треба якось реагувати. Свої дії виправдує й керівництво державного комунального підприємства «Луганськ-Сервіс», яке винищує тварин. Вважається, що у зростанні кількості бездомних собак у місті винні самі мешканці, які підгодовують чотириногих бомжів на території своїх багатоповерхівок. До речі, щоб зробити ін'єкцію одній собаці, комунальна служба витрачає 80 гривень.

Алла АНТІПОВА.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Що для німців — антикваріат, для нас — новинка

Автомобіль швидкої допомоги, медичне обладнання, санітарно-гігієнічні матеріали та одяг передала лікарням області делегація Німецького Червоного Хреста міст Дьорпен і Бад Ноєнар-Арвайлер. Представники цих міст приїздять не вперше. За три роки співробітництва з волинською організацією Червоного Хреста, вони доправили в область понад 44 тонни гуманітарної допомоги. Щодо автомобіля швидкої допомоги, то зініціював цей презент керівник рятувальної служби Червоного Хреста округу Айвайлер Лоттар Бакес. Його вразило низьке технічне забезпечення деяких лікарень області, а також брак сучасних «швидких». Автомобіль, який вони привезли на Волинь, вважається в Німеччині застарілим. Там такі машини через кілька років списують. Тож пан Лоттар має намір і надалі брати участь у подібних гуманітарних акціях. Як зізнався головний лікар Торчинської лікарні Андрій Коновал, зараз медики користуються автомобілями ВАЗ, які не дають можливості транспортувати важкохворих. Німецька ж «швидка» зможе доставити таких пацієнтів до лікарні.

Микола ЯКИМЕНКО.

Для ліквідації непридатних пестицидів на Сумщині необхідно 54 мільйони гривень. Проте цьогоріч виділено лише два мільйони, *передає наш власкор Владислав ЖМУРКОВ*

Сильна, незалежна та демократична Україна потрібна не лише для добробуту українського народу, а й для підтримки безпеки та миру в Європі. Таке переконання висловив кандидат на посаду посла США в Україні Джон Теффт *(Укрінформ)*

Завтра — День художника

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Витворюючи свій неповторний художній світ, завдяки таланту, майстерності, особливому сприйняттю життя у поєднанні з душевною мудрістю, знаннями, досвідом, шляхом могутнього естетично-емоційного впливу художник здатен успішно вирішувати найскладніші гуманістичні місії. Саме тому в українському суспільстві художники завжди користувалися особливим авторитетом і пошаною.

За роки незалежності художнє життя в Україні значно активізувалося й урізноманітнилося. Українські митці, демонструючи самобутність, багате жанрове розмаїття, глибинне відчуття національної своєрідності, потужно заявили про себе не тільки на вітчизняних теренах. Сьогодні їх знають і заслужено цінують далеко за межами нашої країни.

У цей святковий день щиро зичу творцям прекрасного добра і щастя, нових мистецьких звершень в ім'я подальшого розквіту і слави українського образотворчого мистецтва.

Людина не з шеренги

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Світовідчуття Костянтина Скопцова поза часом, поза кордонами і, природно, поза нинішньою, багатою на події українською політичною соціальністю. Останнє найбільш цінно. А естетичне бачення світу є вершиною мудрості й таланту людини. Це, як писав І. Кант, «доцільність без мети».

Його художній доробок яскравий і несподіваний. І ідеями, і сюжетами, і технікою виконання. Він майстер! У Костянтина неслов'янський художній смак — якоїсь китайської епохи Юань, Мін, Цінн. Ще — неповторний стиль пензля (олівця, пера), від яких одержуєш не просто задоволення, а насолоду. В цьому і полягає загадка того, что можна не відати суті, не розуміти сюжету його картин, графічних малюнків. Але відчуваєш, вловлюєш, починаєш розуміти щось дуже важливе і головне не «в миру», а в своєму власному повсякденному і швидкоплинному житті. Цілком за Кантом «річ у собі» стає «річчю для нас».

Коли мене друзі знайомили з художником, епатажно попередили, що він «з робітничої сім'ї, сам у минулому токар, слюсар». Однак у реальності Костянтин Скопцов, хоч і пропрацював вісімнадцять років на заводі, виявився інтелектуалом найвищої проби. І навряд чи знайдуться співрозмовники, що на рівних з ним дискутуватимуть про даосизм, китайську поезію і філософію, біблійні притчі, метафізику чи про містичних істот, які складаються «з повітря і вогню».

Світ його графіки ній й неактуальний для сучасника. Сюжети навіяні древніми китайськими і японськими поетами, двовіршами їхніх геніальних творінь. Залишається загадкою, як Костянтин Скопцов «матеріалізує», наповнює чистий аркуш паперу снами, примарами, «фантомами», жахами, потойбічними світами далекого, незнайомого нам часу. Але це ті символи, алегорії, художні послання, що допомагають нам зрозуміти вбогість тих, хто сьогодні декларує, повчає, шикує в шеренгу і командує.

Костянтинові Скопцову заздриш у головному: він вільний, некерований, він не є жертвою сучасного прагматизму. Йому не загрожує стати придворним художником. Але в той же час він небезпечний для будь-якої влади, тому що в своїй творчості передбачає майбутнє. А його нинішня богемність є викликом офіційному мистецтву і не може не турбувати тих, хто любить порядок, однодумність у мистецтві, політиці, спілкуванні, любові, вірі.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Львів.

На знімку: твір Костянтина Скопцова.

Прем'єр-міністрові України Тимошенко Ю. В.

Шановна Юліє Володимирівно!

Змушений ще раз звернутися до Вас особисто у зв'язку з критичною ситуацією, яка до цього часу має місце на державному підприємстві «Нікопольський трубний завод», внаслідок заволодіння майном цього підприємства у незаконний спосіб.

Протягом останніх півтора року спеціальна контрольна комісія Верховної Ради з питань приватизації неодноразово звертала Вашу увагу в листах, надісланих до Кабінету Міністрів, а також Вам особисто, на необхідність дієвого втручання в питання повернення державі майна ДП «Нікопольський трубний завод» та контролю за цим на вищому рівні.

В результаті спільних зусиль комісії та Генеральної прокуратури України, судовою палатою в господарських справах Верховного Суду України, за позовом Генеральної прокуратури скасовано рішення Дніпропетровського господарського суду, яким підприємство визналося банкрутом. Це дало змогу зупинити ліквідацію підприємства, а також намагання розрахуватися державним майном за фіктивними боргами шахраїв-кредиторів. Проте майно Нікопольського трубного заводу досі не повернуто державі, тому виробнича діяльність не здійснюється, більше 400 працівників позбавлені робочих місць, заборгованість у заробітній платі звільненим працівникам перевищує 1 млн. грн., а директор заводу, який своєю діяльністю завдає збитки підприємству, до цього часу не звільнений. Цю інформацію також підтверджують звернення працівників підприємства до різних інстанцій.

Винних у доведенні підприємства до умисного банкрутства досі не покарано.

Керівник НКАУ стосовно цього підприємства займає пасивну позицію, безвідповідально ставиться до виконання рішень уряду, спрямованих на повернення державі майна Нікопольського трубного заводу, ігнорує участь у розгляді цього питання на засіданні комісії.

Слід зазначити, що ДП «Нікопольський трубний завод» є унікальним підприємством: до банкрутства завод спеціалізувався на виробництві труб особливого призначення для атомної енергетики, авіаційної та суднобудівної, машинобудівної промисловості, потреб оборонно-промислового комплексу, космічної техніки, його продукція необхідна вітчизняній електроенергетиці.

З огляду на зазначене, питання про повернення незаконно відчуженого майна підприємства «Нікопольський трубний завод» тричі розглядалося на засіданні спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації. Зокрема, рішення з цього питання приймались комісією 9 квітня 2008 року та 19 березня 2009 року (ці рішення надсилались Кабінетові Міністрів України у встановленому порядку). Останнє засідання комісії відбулося 24 вересня цього року. За результатами обговорення прийнято рішення, яке надсилається до Кабінету Міністрів для відповідного реагування та вжиття всіх можливих заходів.

Зважаючи на протидію поверненню майна цього підприємства державі посадовців усіх рівнів, від місцевого до найвищого, прошу Вашого особистого втручання як керівника, що несе політичну відповідальність за діяльність уряду, у справу захисту майнових інтересів країни.

З повагою, голова комісії
Є. МАРМАЗОВ.

«Хай вам ця земля добром проростає...»

Нещодавно у Кельменцях вручено перші 9 актів на землю в рамках реалізації відомої постанови Кабміну України № 844. Виконав приємну місію голова Чернівецької обласної ради Іван Шилепницький.

Здається, ще вчора наші громадяни писали заяви в сільській раді, їздили по архівні довідки до райцентру, а сьогодні перші вже отримують акти на землю. Отримують за спрощеною процедурою і безоплатно.

На Кельменеччині за всі попередні роки таких актів було видано 18 відсоткам жителів району, зате саме Кельменецький район розпочав тепер їх знову видавати першим в області.

Начальник головного управління Держкомзему в Чернівецькій області Валентин Манілич сповнений оптимізму. Саме ця інституція об'єднує працю багатьох чиновників і колективів з підготовки та видання актів на землю.

— Терміни видачі актів короткі. Обсяги робіт великі. Але ми готові працювати сумлінно і творчо. Минув місяць після отримання заяв — і перші акти готові до видачі. Проблемні питання залишаються, але ми маємо виконати постанову. Причому виконати не абияк, а якісно!

Роботи попереду дуже багато, ресурсів — людських і фінансових — не завжди вистачає, але процес пішов — і це найголовніше.

Голова обласної ради зауважив, що до кінця року в Чернівецькій області треба видати 215 тисяч актів на землю. Зроблено поки що перший крок, але важливий. Важливість полягає не тільки в тому, що наші громадяни починають усвідомлювати себе власниками, поповнюючи собою середній клас суспільства, а й у тому, що в процесі видачі актів можна буде проінвентаризувати землю в тому чи іншому селі, районі, області.

— Хай вам ця земля добром проростає. Щоб ви мали з неї користь. Щоб працювала вона на ваші родини і Українську державу! — такі побажання висловили присутні посадовці всім землякам, котрі того дня отримали акти на землю. Ними були Лідія Аврам і Євгенія Ряба з Мошанця, Микола Грушецький і Анатолій Двірський з Іванівців, Юрій Швець і Раїса Телешман із Кельменців, а також Володимир Боштан з Оселівки, Микола Кацап з Бурдюга і Надія Мала з Бернового.

Додамо від себе: в добрий час і з Божою поміччю!

Сергій СУЛИМА.

Дем'янів Лаз: дзвони пам'яті

У неділю, 11 жовтня, на Прикарпатті відзначатимуть двадцяті роковини початку розкопок та перепоховань жертв комуністичних репресій в урочищі Дем'янів Лаз, що біля Івано-Франківська. Наприкінці червня 1941 року це урочище стало місцем масового знищення органами НКВС в'язнів Станіславської тюрми.

У 60-ті роки за наказом партійних керівників це місце розчистили й використовували для господарських потреб, а в 1984—1985 роках — закидали будівельним сміттям.

Восени 1989 року в Дем'яновому Лазу вперше було здійснено розкопки, які виявили поховання сотень жертв комуністичного терору. «При жертвах було знайдено документи, які свідчили, що людей засуджено до різних строків ув'язнення або просто заарештовано, а натомість їх відвезли у Дем'янів Лаз і розстріляли», — розповідає учасник розкопок заступник голови Всеукраїнського історико-меморіального товариства «Меморіал» Роман Круцик.

Нині на цьому місці споруджено меморіальний комплекс, створено музей жертв комуністичних репресій, який до роковин поповнено новими матеріалами. Зокрема, на стіні музею буде вперше вивішено списки всіх працівників НКВС та Станіславської тюрми, прізвища яких удалося знайти в архівах.

Завтра в Дем'яновому Лазу відбудеться спільна молитва та віче-реквієм. Передбачається, що у вічі візьме участь Президент України Віктор Ющенко. У всіх населених пунктах області, де є місця поховання жертв тоталітарного режиму (а таких відомо 116), відбудуться акції «Дзвони пам'яті». У навчальних закладах Прикарпаття пройдуть уроки пам'яті та виховні заходи. Сьогодні в Івано-Франківську про ті події говоритимуть на науковій конференції. Також відбудеться презентація книги Романа Круцика про Дем'янів Лаз.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

ОБ'ЄКТИВ

2 жовтня. Львів. Традиційний карнавал в рамках театрального фестивалю «Золотий Лев на вулиці-2009».

3 жовтня. Черкаська область. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин взяв участь в урочистостях з нагоди Дня міста Умань.

4 жовтня. Запоріжжя. Під час військового параду, присвяченого Дню визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

5 жовтня. Луганська область, Антрацит. Від Фонду соціального страхування за сприяння народного депутата Наталії Королевської шахтарям-інвалідам вручили ключі від автомобілів «Славута».

6 жовтня. Парламент прийняв за основу законопроект Олега Зарубінського (Блок Литвина) про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати у 2010 році.

7 жовтня. Крим. Севастополь. Пікет біля міської адміністрації проти підвищення тарифів ЖКГ, низьких заробітних плат, бідності та убогості.

8 жовтня. Київ. За участі голови СБУ Валентина Наливайченка відбулася церемонія передачі предстоятелю УПЦ КП Патріархові Філарету архівних матеріалів стосовно 37 храмів, які належали Українській автокефальній церкві.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Анастасії Сироткіної, Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Укрінформу та УНІАН

ГОЛОС УКРАЇНИ № 191 (4691)
СУБОТА, 10 ЖОВТНЯ 2009

У Варшаві розпочав роботу Центр моніторингу антирасистської діяльності у Східній Європі *(Укрінформ)*

Прем'єра мультимедійного фортепіанного концерту «Візуальна реальність музики» відбулася в Московському міжнародному будинку музики. Його автором став лауреат міжнародних конкурсів, заслужений артист України Олексій БОТВІНОВ *(Укрінформ)*

Україна — Росія: виклики

РОЗДУМИ ВГОЛОС

Україна готується до чергових виборів. Зі звичною пристрастю, хоча й штучною, що сьогодні вловлюється як ніколи раніше, з напором, цебром обвинувачень і набором традиційних обіцянок, в які мало хто вже вірить. Для більшої переконливості доморослі та закордонні політтехнологи оформляють цю «цеберну суміш» у так звані слогани — формули доступності для масової свідомості різних рівнів розуміння того, що відбувається. Наприклад, «Сильний президент — сильна країна!». Ніхто не сперечається — правильно. Як казав популярний герой М. Старицького, «очень и очень». Погоджуються всі без винятку. Проблема в іншому. Для сильної країни, яка впала сьогодні з різних причин у відверту неміч, потрібні певні попередні умови. Так само, як і більш глибоке усвідомлення суті нинішніх загальноцивілізаційних процесів, у тім числі, й із прив'язкою їх до самих себе, з чим складніше.

Про це в бесіді журналіста, письменника Олександра Маслова з відомим економістом, заслуженим діячем науки і техніки України, ректором Київського університету ринкових відносин, доктором економічних наук, професором **Володимиром ЧЕРЕВАНЕМ** (***на знімку***).

— Про фінансово-економічну загальносвітову кризу сьогодні говорять усі. Це головна тема дня. Не раз торкалися її й ми з вами, шановний Володимире Павловичу, на цих самих сторінках, причому задовго до того, як сама криза заявила про себе з такою гостротою. До неї все йшло давно. Не знаю, погодитеся ви чи ні, але тенденція відчувалася, уловлювалася, починаючи з 90-х років, коли фінансовий міхур уже дозрів і дав неабияке протікання. Заходів для його латання було вжито вже тоді. Нагадаю, що уведення євро — їх частина. І те, що саме країни «старої Європи» переживають те, що відбувається, з набагато меншим, ніж очікувалося, напруженням, — наслідки саме цього кроку. Про прогнози з цього приводу американського економіста Ліндона Ларуша ви добре знаєте. Вони стали реальністю. У тім, що нинішні події — продовження попередніх, сумнівів немає. Але сьогодні усе серйозніше. Наскільки?

— Важливо не тільки розуміти ступінь глибини загальносвітової кризи і масштаб удару, якого вона завдала, а також і залежність подій від темпів відновлення глобальної економіки, що принципово. Адже відповідно до оцінок Всесвітнього банку загальні втрати активів, нерухомості, капіталізації фондових ринків у результаті кризи, що триває, порівнянні з річним світовим ВВП. Світовий валовий продукт за оцінками, скажімо, Азіатського банку розвитку перевищує 50 трильйонів доларів! Астрономічна сума. При цьому 29 трильйонів — реальні втрати капіталізації фондових ринків. Це втрати фондових ринків. У Сполучених Штатах тільки добробут домогосподарств, є в них такий популярний показник, уже впав на 20 відсотків, що за сумарним еквівалентом становить 13 трильйонів доларів. Це річний дохід США. За оцінкою інституту міжнародних фінансів, чисті потоки капіталу з розвинених країн у ті, що розвиваються, 2009 року скоротилися втричі порівняно з 2008 роком і в шість разів — проти 2007 року. Ось звідки проблеми, які знову загострилися, Африки і Латинської Америки — інвестори скорочують в них свою присутність.

Світова економічна наука узагальнила підсумки криз, що мали місце за останні сто років. Дані цього аналізу свідчать: такого роду фінансові потрясіння призводять до досить тривалого економічного спаду. Не слід очікувати, що завтра він уже закінчиться. У тім числі й тому, що в таких випадках зниження ВВП у середньому займає 2 роки і становить близько 6 відсотків, а от зниження показників фондових ринків триває 3—5 років і досягає 56 відсотків, показники ринку житла падають 6 років і ціни на нього знижуються на 35 відсотків. Так приблизно воно і відбувається. Безробіття збільшується на сім пунктів протягом п'яти років. По кожній кризі. Тобто відновний період буде досить тривалий.

Але навіть не в цьому найголовніше, а в зростанні державного боргу, що має вочевидь вибуховий характер. Столітня світова практика свідчить, що державний борг у кризових умовах, у середньому, зросте на 86 відсотків.

Якщо одні країни осіли на 2 — 6 відсотків і більше, то український провал досяг 18 відсотків від валового внутрішнього продукту.

Аналіз також свідчить, що період відновлення економіки удвічі перевищує терміни її кризового падіння. А в нас рецесія усе ще не припинилася. У період великої депресії в США падіння тривало чотири роки, відновлення — вісім. Отож нинішня криза явно слабша від попередніх в історії США. Проте наслідки і нинішнього економічного катаклізму досить вражаючі. І принцип «двох разів» також, найімовірніше, матиме місце. Втім, у різних країнах він проявляє себе теж по-різному. У Британії цей «коефіцієнт» дорівнює 2,4. До того ж Штатам, за їхніми власними оцінками, будуть потрібні ще 9 трильйонів доларів, яких в їхній Резервній валютній системі вже немає. Потрібно позичати, отже, докорінно змінювати політичні акценти. Що й відбувається.

— Водночас не можна не бачити, що розвинені країни в період таких фінансово-економічних потрясінь здобували нові ринки, нові технології, виходили на нові рівні впливу. Вони змінюються, що бачимо навіч. У нас нічого такого немає. Коротше, із усього того, що ви сказали, випливає така сумна обставина: весь наступний президентський строк піде на відновлення й без того колишнього, не дуже оптимістичного, українського докризового статус-кво.

— До того ж про відновлення як таке ми нічого поки що не можемо казати. З двох обставин. **По-перше**, тому, що сама рецесія ще ні для кого не закінчилася й невідомі загальні строки її завершення. Найзагальніші їхні риси проглядаються лише в деяких країнах. Наприклад, у Німеччині та Франції, які за останній місяць начебто домоглися приросту в 0,3 відсотка. Але навіть вони сьогодні оцінюються як оптимістичний знак. Приріст забезпечують собі Китай, Індія, Бразилія. У межах 8 відсотків, що непогано навіть для благополучних років. Сьогодні саме ці країни оцінюються як світові локомотиви, здатні потягнути за собою інших. У Китаї прогнозується навіть 10 відсотків зростання.

— За рахунок наймогутнішого внутрішнього ринку, усе ще незаповненого, і постачання величезної маси супердешевих товарів споживання, необхідних у будь-який час.

— Тому також на ці ринки дивляться сьогодні й США, і багато інших держав. Значною мірою саме Китай допомагає населенню України перебороти складнощі періоду. Не випадково інтегрується із цим ринком Росія — у рамках БРІК. І з тією різницею, що ця інтеграція спрямована не так на виживання, хоча й це має місце, як на взаємовигідну перспективу. Не випадково провідні аналітики дедалі впевненіше констатують, що світове лідерство сьогодні переміщується від Сполучених Штатів до Азії. Я сказав би — до Китаю і Росії. Адже Росія після погрому 90-х стає дедалі більш авторитетною державою. Незважаючи на власне складне становище.

Так, обвальне падіння у світі закінчилося. Цю загальну рису підвели велика наука і міжнародні структури. Але, оцінюючи ситуацію загалом, важливо бачити, що якщо одні країни осіли на 2 — 6 відсотків і більше, то український провал досяг 18 відсотків від валового внутрішнього продукту. І якщо переважна більшість країн використовували власні внутрішні джерела, то у нас такі вичерпано. Тобто шанси з більш-менш успішного і швидкого виходу із кризового стану в усіх різні. Для нас проблема не в тім, що Німеччина вже вийшла із кризи, про що безліч оптимістичних заяв у наших засобах масової інформації. Нам доведеться повернути ще чималі борги. Адже провал божевільний. Особливо в сільському господарстві, у машинобудуванні. Прямі промислові інвестиції впали в три—чотири рази. Українська економіка тотально не профінансована. Так, позитивний момент є і в Україні. Але він аж ніяк не рівнозначний загальносвітовому рівню. І перспектива для нас тільки одна — дасть гроші МВФ чи не дасть. А якщо не дасть? І як це «дасть» розраховуватимемося?

В України залишилося якнайбільше півроку для реалізації ефективних антикризових заходів.

— Політичними поступками — рисою під нашою незалежністю?

— Обов'язково потрібно буде чимось поступитися, бо так просто гроші не дають. Це пряма залежність. Так, обвальне падіння закінчилося, але сама криза триває. Для всіх. Світ усе ще в депресивному стані. Україна тим паче. За помилки минулих років, у тому числі в економіці, ми ще довго розплачуватимемося. Адже нових джерел для економічного зростання за ці роки так і не змогли знайти. Ні в чому. Тому й криза вдарила нас найболючіше. Не випадково Україну вже зараховують сьогодні до списку найбільш постраждалих країн. А ми зображуємо, що йдемо в ногу зі світовою кризою, забуваючи й не бажаючи розуміти, що всі лікуються переважно за рахунок внутрішніх ресурсів, за рахунок резервів власного капіталу, а не за рахунок боргу. Ось у чому принципова різниця. Наша і без того слабка банківська система втратила 100 млрд. гривень. Втрачено майже третину депозитів, що можна порівняти з втратами Другої світової війни.

— У тім числі й у людських ресурсах, про що воліємо промовчати. І не тільки через масову, уже давно обвальну еміграцію.

— Уже чотири мільйони наших співвітчизників, реально врахованих, працюють у Росії. У Росії, яку паплюжимо аж гай гуде. А скільки нелегалів? Сила-силенна. І десь півтора—два мільйони співвітчизників — у країнах Європи й по всьому світу. А це втрата найважливішого, найреальнішого українського ресурсного потенціалу — людського. Найбільш інтелектуального й здатного до активних дій. Не чорноземи наша головна цінність, тим паче не «солов'їна» — люди! Погляньте, всі будівництва стоять, всі виробництва або стоять, або скорочують обсяги випуску продукції. За вісім місяців 2009 року промисловість упала на 29,6 відсотка. У будівництві падіння на 52 відсотки. Якщо вірити нашій офіційній статистиці, то в Україні криза за показниками гірша від періоду Великої депресії (США, наприклад, у цей період втратили 29 відсотків ВВП). А світова економіка в умовах кризи 2009 року втратить у середньому близько 6 відсотків ВВП.

— Наука — у стагнації, армія — у стадії втрати бойових якостей, чиновництво — в ейфорії безкарного «добування» і «добивання» моральних принципів…

— І при цьому відсутність передумов для економічного зростання, особливо фундаментальних. На тлі, коли нові хвилі кризи зовсім не виключені, особливо в банківській системі, для неї бачиться найбільша небезпека. Не випадково світ кинувся на порятунок своїх банківських систем. Як і в 90-ті. Саме через зріз банків зріє розуміння, що необхідно закладати основи принципово іншої системи. І не тільки в банківській сфері. Що просто так вона не з'явиться, не випадково в провідних країнах світу почався процес усуспільнення й націоналізації — на особливо важливих напрямах, починає змінюватися ставлення до власності. Але якщо в Штатах — з обережністю, то в Британії — активно, оскільки досвід набагато більший. Всі в пошуку: що працює краще, те і запускається. Про необхідність кардинальних змін у цій сфері заговорила Росія.

Але найголовніше в банківській системі. Українська банківська система перший шторм витримала — з підпорою з величезних грошей. Але вже зрозуміло, що без створення великих банків і банківських систем вочевидь не обійтися, особливо на регіональному рівні. Тим паче, що

Обвальне падіння закінчилося, але сама криза триває

кризи і глобалізації

на нинішньому етапі банкам дуже важко знайти на ринку ресурсні джерела для рекапіталізації. Самі вони їх не знайдуть. Тільки за допомогою держави. У тім числі, й через процес націоналізації.

Але сигналів таких банківському сектору все ще немає. Не може наша держава в такій ситуації, як нинішня, знайти і, найголовніше, реалізувати єдино правильні рішення. А без сильного банківського сектору Україна житиме від кризи до кризи. Водночас треба мати на увазі, що на загальному стані справ дуже сильно позначається чинник часу.

Тому на нашому ринку такі коливання і проблеми. А ми все шукаємо якісь політичні проблеми. Вони давно вже суто економічні. Це невміння з ними впоратися і їх розв'язувати. Звідси тиск інфляції в десять відсотків. За практично цілком зруйнованої макроекономічної моделі чи можна очікувати іншого результату? В України залишилося якнайбільше півроку для реалізації ефективних антикризових заходів. Інакше точка неповернення буде пройдена — з усіма наслідками, які випливають.

— Це — по-перше...

— **Друга сторона** в тому, що, як показала криза, на повну силу розгорнулася тверда боротьба за переділ сфер впливу в глобальних масштабах. Ми цього не помічаємо. Намагаємося жити в системі власних координат та ілюзій — старих і які ніколи не були ефективними. Шаровари виявилися не по розміру. Об них і спіткнулися. Але визнавати цього не хочемо, хоча стан справ у нашій економіці вже аж ніяк не оптимістичний. Якщо називати речі своїми іменами — ми себе переоцінили і встановили планку на рівні рожевої мрії й повної відсутності під нею хоч якоїсь реальної бази. У всьому — в геополітичній сфері, в економічній, сировинній, міжнаціональних відносин. У тім числі з сусідніми державами. Мізерність коштів, необхідних для виходу із кризи, продемонструвала з усією наочністю. Вони у нас на рівні повної відсутності. Тому найбільше тверезо мисляча частина політиків уже голосно волає: добродії, крах! колапс! Батьківщина в небезпеці! І що це справді так, підтверджується практично повною вже суспільною апатією. Нікому і нічому не віримо. А хіба можна було очікувати іншого в накопичених шарах так і не виконаних обіцянок? І це все в умовах, коли світ вступив у фазу глобального переділу впливу. У фазу наймогутніших зрушень. У тім числі, в азіатському напрямку, про що ви постійно нагадуєте. І за іншими векторами. Уже сам З. Бжезинський з прогнозами, які так і не справдилися, змушений визнати стрімко наростаючий вплив країн БРІК. Тому Україні потрібно думати сьогодні й про те, яке місце зможемо посісти в новій розстановці сил світового впливу.

— І чи знайдеться воно для нас?

— Це сьогодні найголовніше. А ми намагаємося не помічати майбутній розподіл ролей, який ніяк не кореспондується з українськими акцентами. Якщо навіть американці заговорили про багатополярність світу, про єдину протиракетну систему, ми, як і раніше, залишаємося на своїх старих позиціях, провалених по всьому зрізу. Зі своїм довбанням щодо планів входження в НАТО. Усе з тією самою шовіністичною лінією в різноетнічній державі. Реабілітацією і підтримкою вкрай націоналістичних сил, які продовжують завдавати удари в спину самій Україні. Свідомо вишиковуємо лінію на протистояння з Росією. Ми дражнимо її, воюємо з нею. У ситуації, коли навіть Америка, яка вправлялася в цьому самому, почала політику «перезавантаження». Пішла на реальні практичні кроки, що означає розуміння — світ став іншим, старі плани і стереотипи не спрацьовують. Тому демонтуються.

А ми, заплутавшись у трьох соснах, про що не раз говорили, так і продовжуємо плисти на прогнилому плоту. Світ «перезавантажиться», до якого берега причалимо? До того, де може не виявитися дружньої підтримки? Її вже й так немає.

Біда України не лише в тім, що бракує капіталу, і у нинішній бідності, а й у тім, що наші відносини будуються переважно з бідними державами. Не випадково провалився наш ГУАМ, який з апломбом пропагували. Про нього навіть не згадують. У тому числі тому, що вводили зовсім не свої інтереси, а чужі.

Потрібно шукати інший берег для причалювання. Тим паче в умовах, коли стало очевидним, що свідомо обране агресивне ставлення до Росії кардинально підриває всю нашу економіку. Коли обсяг експорту-імпорту на цьому напрямку зменшився більш як удвічі. Коли на нові ринки так і не вийшли. Коли економічні відносини з головним власником ринкового простору, у тому числі сировинного, стрімко наближається до нульової позначки. Ми залишилися навіть без своєї частини простору, на якому можна хоч щось заробляти. Грузія — наш простір. Але там війна, кінцевий результат якої усе ще незрозумілий.

— Його в таких випадках визначають компромісні домовленості великих, що рутина для всіх без винятку держав, скажімо так, другої лінії. Це починає доходити навіть до прибалтійської еліти, яка вже розпочала відцентровий рух до якихось прагматичних для себе висновків.

— З цього приводу не можна не бачити логіки в казахській політиці, у вірменській, в азербайджанській. Є вона і в нашій — зворотна. Тому така велика і небезпечна лінія внутрішнього українського протистояння. Але де наші спільні з Росією проекти? Усе сконцентрувалося на скандалах навколо газу. Але ж нашої участі в цих газових поставках немає. Не випадково відмовляють навіть ті, кого вважаємо або хочемо вважати своїми друзями. У кредитах відмовляють — кажуть, чекайте! Україна може зберегти цілісність тільки в дружньому форматі з Росією. Як і знайти рішення для виходу не зі світової, а власної кризи. Без Росії своє просторове місце Україні не визначити.

Біда України в тім, що наші відносини будуються переважно з бідними державами.

— У тім, що називають Великою Просторовою Чашею. І не повернути головного свого геополітичного чинника — транзитності, на чому стабільно заробляють. У цьому головний український ресурс. Був і залишиться. Транзитні можливості України на очах втрачають комерційну привабливість. Сиплються по всіх векторах.

— Тому що Росія, будуючи свою незалежну від України лінію, прокладає нові газопроводи в обхід амбіційних своїх сусідів, переходить на прямі контакти, на зріджене паливо, яке має не менший попит. Не лише у Китаю, а й у таких покупців, як Індія, Японія, Штати. Тому знову підкреслю, що Україна зможе зберегти свою цілісність тільки в дружньому форматі з Росією. І будь-який конфлікт із Росією, на який ми провокуємо самі себе, закінчиться не лише повною втратою доходів від газотранспортної системи, а й частинами території, як це має місце в Грузії.

Ось чому треба самим собі дуже швидко відповісти на запитання, де і з ким наше майбутнє? Тому, хоч би як там було, потрібне перезавантаження відносин між Україною і Росією. Як це відбулося у відносинах Росії і США. Росії та держав «старої Європи». Можете запитати, а з чого його починати? Однозначно, із встановлення нормальних дипломатичних відносин. З бажання знайти для себе відповіді на досить непрості питання власного буття, з визначення свого чіткого місця в загальносвітовій розкладці відносин. Його як не було п'ятнадцять років тому, так немає й досі. До СНД не входимо, хоча й користуємося активно його вигодами. Хоча б для спілкування населення. Не можемо не користуватися, оскільки одне це в змозі підірвати внутрішню ситуацію в Україні. Посла немає. Нишком воюємо з Росією на Кавказі. Цивілізованого виконання договірних зобов'язань по транзиту немає. Журналістів російських до себе не пускаємо. І багато чого іншого теж немає. З розбирання ось таких завалів і потрібно починати, тим паче, що все рівно доведеться.

Потрібне перезавантаження відносин між Україною і Росією. Як це відбулося у відносинах Росії і США.

— А ми з азартом допитливої Варвари «прояснюємо мізки» читачам власної преси, «чи пустять Путін і Медведєв у найближчі десять років когось у владу чи не пустять». Доводимо самі собі, що «слабка і нежиттєздатна російська політична система». Не вважаючи за потрібне прояснити, чому з нею рахуються у світі. Дедалі більше.

— Це ідеологія містечкового провінціалізму, завищеної самооцінки і явного нерозуміння того, що відбувається. Забута і зруйнована система довіри між державами, які споконвічно були одним цілим. А відновлювати її доведеться, тим паче за активної експлуатації ринкової риторики в реальних ринкових процесах. І як відновлювати? Є така аргентинська приказка — танго танцюють удвох. Потрібно насамперед зробити так, щоб і друга сторона перейнялася бажанням до танцювального партнерства. У сенсі, що криза й інтернаціональна, й глобальна, але ступінь її проникнення аж ніяк не безнадійний і залежить від безлічі умов, у тому числі внутрішнього і сусідського характеру. І розуміння, що із кризи нашого рівня самим уже не вийти. Всі країни, вражені кризою, з тим або іншим ступенем успіху створюють для себе нові експортні можливості. Відкривають бізнесу кордони, простір. Знімають цілу низку непорушних раніше граничних умов. У тому числі, і штучно створених. Інакше доступу до нових ринків і економічного успіху не отримати.

Роз'єднаність у суспільстві й провали в економіці втягли країну в трясовину внутрішньої кризи, з якої Україні самотужки вже не вибратися.

— Зазначте і таку деталь. Триває активний пошук товарної номенклатури. Особливо Росією з її дуже складною кліматичною складовою. Перегляд за всім списком. Україна за кліматом не надто відрізняється від Росії. Перед нами точно такі самі проблеми. Ми теж не китайський Шанхай з його трьома врожаями на рік. Є закономірності й умови, яких усе рівно доведеться дотримуватися. Подобається це комусь чи ні.

— Тому перезавантаження потрібно починати насамперед з тих напрямів, де позначився конфлікт. Розуміючи, що, за великим рахунком, навіть та сама труба, навколо якої суперечка, випередила загальносвітові процеси й тенденції, стала прологом того, що пізніше назвуть глобалізацією. Вона факт, хоч би як і хто до неї ставився, з нею все одно доведеться рахуватися.

— Це загальноцивілізаційне явище, закладене не вчора й не сьогодні. Давайте згадаємо про те, що Сургут і Уренгой сьогодні реально допомагають Росії вибратися із вкрай складних для неї обставин, які закладено ще за Сталіна. Хоч би хто і як до цієї обставини ставився, але сьогодні вони годують Росію, надійно забезпечують її головну оборонну лінію. Геополітична категорія Півночі стала прикриттям Росії, як би її не лаяли, як би скептично не озивалися про її можливості в рамках поставок продовольчої сировини. Вона дає інше. І Україна була благополучна. Коли брала участь у цих же процесах. Її власне населення було забезпеченіше від російського. І сам ступінь реальної державності — вище.

— І це також доказ на користь інтеграції — ринкових просторів, людських відносин. Потрібна, висловлюючись сучасною мовою, спільна капіталізація. Не заради Росії, вона здатна вибиратися сама з набагато складніших ситуацій. Заради самої України. І не тільки з Росією. З німцями, з китайцями, з усіма, кого відносимо не до ворогів, а партнерів. А ми бачимо розв'язання своїх найгостріших проблем тільки через співпрацю з НАТО. За ніс нас водять з цим НАТО, у якого немає таких можливостей, і ніколи вони в нього не з'являться, що й показала з усією наочністю відмова Штатів від використання територій Польщі, Чехії та Прибалтики в розв'язанні своїх стратегічних проблем. А спроба використовувати для таких же цілей Україну спровокує початок третьої світової. Гарантовано. З нами по всьому її — війни, передньому краї. Так, американці й сьогодні говорять про певний шанс для українського членства в НАТО. Але сьогодні це сприймається лише як спроба збереження імені. Без відповіді на запитання: що важливіше для нас самих — членство в НАТО чи благополучна, облаштована розвинена економіка?

Хоч як прикро констатувати, але сьогодні Україну використовують як дражнилку — з метою домогтися від Росії поступок економічного характеру, оскільки сировинні ресурси і масштабні просторові вигоди не в Україні, а в Росії. Там і залишаться. А нам надано малопривабливу реальність — танго танцюють наодинці. На цьому не можна побудувати демократичну державу. Це ніщо інше, як панічний острах конкуренції. Тому й пасемо задніх, нехтуючи всіма нормами загальнолюдського права. Тому і посідаємо за конкурентоспроможністю найостанніші місця в загальносвітових рейтингах. Згідно з опитуваннями 80 відсотків нашого населення не відчувають своєї участі в загальносвітовій конкуренції. Тому російські проблеми і виявляються для нас важливіші за власні. Тому нам — але чи нам? — і не подобається, що в Росії консолідована влада, що там немає блокувань парламенту, бійок на його трибунах, забарикадованих дверей і відключення світла, таскання один одного за волосся, немає ситуації, коли Президент приймає, а парламент скасовує, а Конституційний Суд не в змозі приймати об'єктивних рішень.

— Тим паче, потрібно сказати — чітко і виразно, що, стабільно втрачаючи російський ринок, Україна в тій самій пропорції втрачає саму себе.

— Тим паче в умовах абсолютної економічної кризи, дефіциту інвестицій і масштабної заборгованості держави. Без виходу на конкурентне поле Росії, країн СНД нічого не вирішимо. Ні відкритих зон, ні рятівного для нас відкритого простору. Без виходу на погоджену, ефективну економічну політику. Давно всім нам потрібна серйозна диверсифікованість політики. І геополітика — з орієнтиром не на пристрасті й чужі вигоди, а на власний економічний результат. Все має порівнюватися лише з ним. А не з порожньою «мовною політикою». Краще подумати про курс на довгострокову інтеграцію в процесі глобального виробництва і поділу праці. З усіма країнами. Тим паче, що роз'єднаність у суспільстві й провали в економіці втягли країну в трясовину внутрішньої кризи, з якої Україні самотужки вже не вибратися. Для цього немає і не може бути ні чіткої національної ідеї, ні усвідомлення критичності ситуації, а, найголовніше, бажання щось змінювати на краще. Без серйозного осмислення помилок сьогодення і недавнього ще минулого України з мертвої зони вже не вибратися.

РЕГІОНИ

СЕВАСТОПОЛЬ

Податківці попереджають підприємців: будьте пильні в телефонних розмовах!

Прес-центр Державної податкової адміністрації в Севастополі поширив через ЗМІ інформацію для підприємців. Цього разу — не із закликом вчасно платити податки або здавати звітність. А із пропозицією бути пильними: у місті шахраї намагаються «розводити» бізнесменів, називаючи себе співробітниками податкової служби. По телефону якийсь громадянин з яскраво вираженим кавказьким акцентом представляється Георгієм (або Григорієм) Петровичем Ковальовим, помічником голови ДПА України або іншим високопоставленим керівником податкових органів, і пропонує «організувати харчування в ресторані на шість-вісім працівників ДПА України». Для переконливості шахрай іноді розмовву із власниками ресторанів передоручає якійсь Ганні, яка за легендою — особистий секретар «керівника». Потім, пояснюючи це терміновою необхідністю, «замовники» просять придбати їм кілька телефонних карток номіналом в 300 гривень і повідомити їм коди поповнення. Перший раз про подібні витівки шахраїв севастопольським податківцям повідомили ще в лютому. При розслідуванні з'ясувалося, що за такою ж схемою хтось «працює» у Волині, Миколаївській і Херсонській областях.

Микола МАГДИЧ.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Після невдалого сватання — куля в скроню

Саме так вчинив 28-річний чоловік, який приїхав до Хмельницького до своєї обраниці. З нею він познайомився завдяки листуванню, оскільки сам перебував в ув'язненні. Як тільки звільнився — одразу вирішив запропонувати дівчині руку і серце, однак її близькі були категорично проти. У відчаї чоловік вистрелив собі в голову. Хоча пістолет був заряджений гумовими кулями, проте і цього вистачило для того, щоб рана стала смертельною.

Ірина КОЗАК.

З когорти незламних

Цьогоріч українство відзначає столітні ювілеї багатьох видатних патріотів–революціонерів, що своє життя присвятили боротьбі за відродження державності нашого народу. Поряд з постатями Степана Бандери й Миколи Климишина маємо згадати з огляду на це також і про Данила Чайковського — довголітнього діяча національно–визвольного руху на рідних землях і чужині, за що карався ув'язненням у польських тюрмах і нацистських концентраційних таборах смерті.

Уродженець Мишкова, що на Тернопільщині, він був серед тих українських націоналістів, кого гітлерівці за непослух Степана Бандери відректися Акта 30 червня 1941 року про відновлення Української держави кинули до найстрашнішого концтабору — Аушвіц (Освенцім). Тож, згадуючи про сторічні уродини Данила Чайковського, хочеться сказати кілька слів і про його перевидану в Україні книгу «Хочу жити» **(на знімку)**,* що по суті вперше у світовій літературі художнім словом передала жахіття нацистського «нового порядку» в Європі.

Уже через рік після закінчення Другої світової війни вона з'явилася на чужині й одразу ж привернула увагу світової громадськості реальним відтворенням дійсності, яку не змогли б зобразити найвизначніші фантасти. Бо коли в'язень іде свідомо на електричні дроти, не витримуючи нелюдські муки й приниження, то це показує, до якого стану його доводить отой «новий порядок».

Безсумнівно, і Данило Чайковський, котрий до весни 1945 року перебував у різних концтаборах, теж міг зважитися ось таким чином покінчити зі стражденним животінням. Але він, як і його соратники-націоналісти, на очах котрих гітлерівці щодня знищували тисячі невинних в'язнів, мав обов'язок вижити, щоб розповісти всьому світові правду про суть тоталітарного режиму, що загрожує вільному розвитку людини.

І він це зробив. За висловом відомого поета Юрія Клена, ця книга «є не простим змалюванням жахів, мук і поневірянь, а твором, що належить до високовартісної художньої літератури. Все пережите пропущене крізь призму власного світосприйняття, забарвлене ліризмом, пройняте своєрідним настроєм людини, що бачить Вічне у скороминулих фактах Випадкового».

В'язень Аушвіца також знав, що потрібний рідному народові, щоб, загартувавшись в умовах концтабору, продовжувати боротьбу за національне і соціальне визволення українців.

Зрештою, він вижив і був готовий повернутися в Україну в повстанські криївки одразу ж після розгрому гітлеризму, але підірване здоров'я не дозволило пробиватися через кілька кордонів до рідної землі. Тому довелося в Західній Німеччині включатися до визвольної боротьби поруч зі Степаном Бандерою, що загрожувало щодня стати жертвою радянських спецслужб — принаймні тричі він дивом уникав замаху.

Але Данилові Чайковському пощастило вижити і за таких умов. І до останніх днів свого життя він працював на українську справу з глибокою вірою, що його народ стане вільним. Тож наш святий обов'язок нині згадати добрим словом одного з незламних українців.

Володимир СЕРГІЙЧУК,
професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор історичних наук.

* Чайковський Д. Хочу жити! Образки з німецьких концентраційних таборів. Друге видання. — Львів, 2009. — 172 с.

ФОТОФАКТ

За багаторічну сумлінну працю і професійну майстерність директорові дитячого оздоровчого центру «Орлятко» (Миколаївська область) Олексієві Могильову присвоєно почесне звання заслуженого працівника освіти України.

Фото Галини ПОРФИР'ЄВОЇ.

Низький Вам уклін, Ігоре Васильовичу

Я і раніше багато чув про велику доброту, чуйність та сердечність у ставленні до людей народного депутата України Ігоря Васильовича Савченка.

Знав, як він часто допомагає своїм виборцям. А невдовзі у цьому переконався, коли й сам потрапив у велику біду — в мене почав різко падати зір. І висновок лікарів був невтішним: катаракта правого ока. Необхідна була термінова операція з її видалення, а великих грошей я для цього не мав. Це й змусило мене звернутися по допомогу до І. В. Савченка. Він не відмовив, і тепер я чудово бачу на прооперане око світ, знову радію життю. Тож велике спасибі, Ігорю Васильовичу, за вашу допомогу, за уже згадувані добре серце і душу. Низький Вам уклін. Хай і надалі Вам щастить у вашій благородній роботі, а Господь Бог дає здоров'я.

Григорій ЗАБОЛОТНИЙ,
пенсіонер, інвалід, член Національної спілки журналістів України.

Сміла.
Черкаська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Олесь ГОНЧАР — Юрій ШЕВЕЛЬОВ: діалог через океан

Сьогодні говоритимемо, зокрема, про письменника Миколу Хвильового, постать якого, немов тінь батька Гамлета, витає над нашими героями, хоча вони по-різному розуміли і сприймали його творчість, особливо трагічні уроки його життя. На наше переконання, саме за рік до першої зустрічі Ю. Шевельова та О. Гончара в тодішній українській столиці сталися події, що прямо чи опосередковано відкривали нам витоки явищ та тенденцій, котрі жорстко повернули розвиток вітчизняної духовності в сусідське русло, насамперед російське, й у такий спосіб ізолювали, зокрема, українську літературу (й культуру загалом) від світу.

Усі знаємо про сталінську «залізну завісу», що на півстоліття відгородила СРСР від Європи. Між Україною та Європою, зокрема, та завіса постала нерушимо на десятиліття раніше — 1934 року.

Ще одна заувага.

Динамічне сьогодення вносить корективи в нашу роботу. Так, видавничий дім «Києво-Могилянська академія» нещодавно представив на суд читачів книжку «Юрій Шевельов. З ІСТОРІЇ НЕЗАКІНЧЕНОЇ ВІЙНИ». Здається, ми вже згадували про двотомник Ю. Шевельова «Мовознавство. Літературознавство» (вид. дім «КМА», 2008). До цього видання не було включено (як і до тритомника Ю. Шевельова «Пороги і запоріжжя» (Харків, 1998) статті професора, присвячені творчості О. Гончара.

Відтепер кожний бажаючий може без упереджених посередників нарешті ознайомитися з оцінками Вчителя творчості Учня.

Нарешті!

Щоправда, вітаючи ініціаторів цієї події, не можна не звернути увагу на назву видання — «З історії незакінченої війни» (рядок Ю. Шевельова з публікації «Москва. Маросейка». Бостон, 1954).

Можливий варіант прочитання: незакінчена війна між Ю. Шевельовим і О. Гончаром (і так далі)? Ясно, що це справа упорядників, як називати своє видання. Але...

Запропоноване вам, шановні читачі, наше дослідження переслідує цілком протилежну мету: спростувати, на жаль, уже усталену в письменницькому середовищі і, як видно, постійно підштовхувану (ким? навіщо?) думку про конфлікт, протистояння чи навіть війну (?!) між Вчителем та Учнем (зрозуміло, що основний зміст книжки «Бентежні вальдшнепи» не вичерпується тільки цим. Автор прагне зрозуміти (чи привернути до цього суспільну увагу. Вкотре?) масштабнішу проблему, а саме — відсутність України, її культури не лише у світі, навіть в Європі — найперше у східній. Ще більше автора цікавлять витоки нашої байдужості до вище сказаного. Інтригує насамперед «мудре мовчання» (за деякими винятками) тих, хто зараховує себе до національної еліти...).

Нав'язувана опонентами О. Гончара версія — кон'юнктурна, на догоду нашому «прекрасному й шаленому» (додамо до цих слів А. Платонова слово «жорстокому») часу. Діалог між Юрієм Шевельовим та Олесем Гончаром, розпочатий у Харкові 1934 року і продовжений у просторі й часі через океан у післявоєнну добу (майже до сьогодення) — глибокий та змістовний, урешті — історичний. В основі його не амбіції, з'ясування особистих стосунків, а безкомпромісні пошуки відповіді на визначальні для вітчизняної культури (і, зокрема, літератури) питання. Найперше — причин засилля провінційності, низького рівня мистецької вартості творчості значної частини наших письменників і загалом літератури (врешті — мистецтва, науки, освіти...).

Так, Ю. Шевельов висловлював свої думки, як кажуть, без особливої дипломатичності: прямо й відверто. Вважав, що саме такий настрій діалогу найдоречніший (гіркі ліки для якнайшвидшого оздоровлення), бо саме він виведе його візаві (той, хто навпроти) із заколисаної радянською дійсністю сонливої рівноваги, ініціює до рішучого переосмислення своєї творчості, спонукатиме до катарсису (очищення).

Історія світової літератури (як і культури загалом) знає тисячі таких діалогів, особистих чи ідейних дискусій: Л. Толстой занадто критично сприймав театр В. Шекспіра, а до творчості самого Л. Толстого прохолодно ставився І. Тургенєв. А. Ахматова була байдужа до прози А. Чехова... На нашім рідним культурнім полі таких «протистоянь» ще більше (передусім Є. Маланюк — В. Сосюра).

І це природно! Кожна модерна ідея, новаторський мистецький твір, невідома досі концепція, врешті, творча ініціатива — виклик не тільки часові загалом (спроба змінити його, наповнити динамічним змістом), а й пануючій у суспільстві (а то й у світі) ідеології зокрема. Невипадково народження шедеврів світової літератури часто супроводжувалось виникненням і здійсненням масштабних філософських чи культурологічних задумів.

Трагедія «Фауст» Й.В. Гете, наприклад, створювалася паралельно з працею поета-філософа над концепцією світової літератури. Зрозуміло, що в газетній публікації у нас немає змоги докладніше говорити про це. Але зазначимо: Й.В. Гете вважав, що ізоляція будь-якої національної літератури обов'язково призводить її до неминучого духовного занепаду. Тому повинно відбутися єднання у світовій літературі на принципах збереження самобутності. «Справжня всезагальна толерантність буде досягнута лише тоді, коли ми надамо можливість кожній окремій людині та цілому народу зберегти свої особливості для того, щоб вони пам'ятали, що відмінною рисою істинних переваг є їхня причетність до вселюдського» (Й.В. Гете, 1827).

Об'єктом і фундаментальною дослідженні «Нової озеком. Баварія» (1947) Ю. Шевельов, немов закляття, повторював: «Картагена нашої провінційності мусить бути зруйнована». І додавав, що кожний митець «мусить зрозуміти свій час. Не задкувати по-рабськи за часом, але, збагнувши його і спираючись на нашу величну національну традицію, відкрити в ході часу ті сили, які в схрещенні з тими традиціями дадуть високе і справді дорогоказне мистецтво, які через мистецтво, через велич його осягів сповістять оспалому людові нові скрижалі заповіту: українську концепцію нашого часу».

Вивчення уроків спілкування Ю. Шевельова з О. Гончаром — суттєве доповнення історії вітчизняної літератури.

Тому у сьогоднішній публікації (й, можливо, продовженні) спробуємо «відкрутити» час назад (майже на століття) й перегорнути початкові сторінки більшовицької історії, особливо ті, що стосуються радянської політики в галузі культури. Саме там, на наше переконання, є відповідь на визначальні питання нашого дослідження, найперше: «Чому Ю. Шевельов залишив Україну, не переставши бути українцем, і присвятив Батьківщині свої наукові досягнення? Чому О. Гончар, як письменник, гостро критично (насамперед у повоєнний час) сприймаючи радянську дійсність, у своїй творчості та житті віддав належне конформізму й вимушений був дотримуватися вимог «соцреалістичних» догм, зокрема, фундаментального принципу відтворювати життя не таким, яким воно є у дійсності, а таким, яким його хотіли бачити лідери і ідеологи комуністичного режиму?».

Микола Хвильовий (справжнє прізвище Фітільов) (13.12. 1893 р., Тростянець (нині Сумської області) — 13. 05. 1933 р., Харків). Освіту (екстерном) здобув у гімназії. Учасник громадянської війни. З квітня 1919-го — член РКП(б). Імовірно, очолював ЧК (більшовицький каральний орган «надзвичайна комісія») у Богодухові. З 1920-го жив у Харкові, де був одним із лідерів літературного життя.

Отже, повторимося, наші герої — педагог Ю. Шевельов й учень комуністичного технікуму журналістики О. Гончар — вперше зустрілися в Харкові восени 1934-го...

У червні того року центр Слобожанщини втратив пріоритетний державний статус — столицею УРСР став древній Київ. Центральні партійні та урядові органи залишили Харків, але в місті продовжувала працювати частина наркоматів (по-сучасному — міністерств) та загальноукраїнських відомств.

За рік до приїзду О. Гончара до Харкова тут сталася ще одна подія, котра, на думку Ю. Шевельова, стала переломною в історії української літератури, — самогубство письменника Миколи Хвильового.

«...всі вони теж умерли 13 травня 1933 року або коло цього дня» (Ю. Шевельов «Хвильовий без політики». Згаданий вище харківський тритомник. Т. 1, стор. 57).

Це не фраза з детективу, хоча саме такі «одкровення» часто зустрічаються в текстах пригодницьких чи кримінальних романів та повістей.

Під «всі» Ю. Шевельов мав на увазі українських письменників, котрі жили і творчо працювали на початку 30-х років минулого століття. А це Ю. Яновський, П. Тичина, А. Любченко, М. Куліш, М. Бажан, О. Слісаренко, І. Сенченко... На той час більшовиками та більгвардійцями вже були знищені, зокрема, поети Василь Чумак і Григорій Чупринка, прозаїк Гнат Михайличенко. Під час громадянської війни загинув талановитий прозаїк Андрій Заливчий...

Ще одна група (письменники Григорій Косинка, Дмитро Фальківський, Олекса Влизько, Кость Буревій, Іван і Тарас Крушельницькі та 22 «терористи») чекала свого часу — була розстріляна «чекістами» в Києві у грудні 1934-го.

Отже, слово «чекала» не випадкове.

Саме Микола Хвильовий — єдиний з українських письменників зрозумів, що сталінські репресії неминучі. Й добровільно пішов із життя...

Документальна (або ж наближена до цього) основа нашого дослідження не допускає аргументів зі світу ірреальності. Але ми прагнемо зрозуміти таємниці психології людей, про яких Й.В. Гете казав: «За посередництва поета Бог дає мистецтву правило». Обдарований талантом Художник (символ-синонім істинної творчої натури) не може жити в рамках реальної дійсності, його творча фантазія не знає кордонів.

М. Хвильовий був із тих митців, хто здатен дати новій українській літературі нове правило, життєтворне дихання.

Вище ми вели мову про дискусії, котрі притаманні творчим людям, бо вони постійно перебувають у пошуку, русі, сумнівах, урешті, боротьбі із собою, часом, суспільством і цілим світом.

М. Хвильовий кинув рішучий виклик багатомільйонній і безмежній за просторами більшовицькій імперії!

Ю. Шевельов, до речі, назвав М. Хвильового ім'ям міфологічного трагічного героя — Ікаром (прагнув досягти небових висот — Сонця, але передчасно знищив свої крила).

Ще одна заувага: саме в період написання свого визначального памфлету «Україна чи Малоросія?» Микола Хвильовий створював роман «Вальдшнепи».

Тож самогубство письменника було неминучим.

На сторінках світової літератури, знаходимо, можливо, відгадку не лише причин фатального кроку, але й наближаємось до унікального світу М. Хвильового — блискучого новеліста.

Насамперед, чому з'явилася назва роману — саме «Вальдшнепи»?

Наукові праці з біології відкривають витончений і загадковий світ цього аристократичного птаха. Полювання на нього — не звичайна погоня за мисливським трофеєм. Це мистецтво суперництва природи й людини, в якій вальдшнеп найчастіше виходить переможцем: дуже часто він встигає стрімко впасти з неба і сховатися хуткою втечею від переслідувачів.

В образі вальдшнепів М. Хвильовий бачив, очевидно, себе, але найперше своїх колег-письменників, котрі, ставши «на прю» зі сталінізмом, сподівалися якщо не перемогти, то обов'язково вижити, врятуватися, немов той спритний птах-інтелектуал.

Хто схилив голову перед кремлівським диктатором, пішов на компроміс із собою, той врятувався. А хто жив з високо піднятою головою, той її втратив...

Вальдшнеп — птах-герой світової літератури.

У французького новеліста Гі де Мопассана є цикл оповідань «Вальдшнеп»: «З ранку до вечора стріляв він швидких птахів, впадав у відчай, якщо, бувало, промахувався, і сміявся до сліз, коли вражений птах падав вниз чи раптом починав крутитися в повітрі...».

У 1937 році, зібравши на Ближній дачі в Кунцево своє найближче оточення, Й. Сталін запитав гостей, що вони розуміють під поняттям «справжнє чоловіче задоволення». Вислухавши, сказав: «А на моє переконання, істинне чоловіче задоволення — знищивши ворога, випити бокал чудового грузинського вина». Гості принишкли й кожен думав про себе: «Чи не стане він завтра об'єктом солодкої помсти хлібосольного тамади?» (В. Горохов «Той самий Сталін. Портрет без ретуші». 2007).

Згадаємо ще один ірраціональний факт з історії світової літератури.

Птах вальдшнеп дуже цікавив японського новеліста Акутагаву Рюноске. У 1920 році він написав однойменне оповідання (японською — «Ямасігі»). В останні роки свого життя письменник звернувся до автобіографічної прози, нервово реагував на сучасний йому світ і 24 липня 1927 року наклав на себе руки.

Ми не претендуємо на безперечність наведених абзаців: але людське життя — павутинка, початок його й кінець — нерозгадана ніким таємниця...

Чи не тому найбільше болить те, чого немає (є душа в людині чи немає, але найтяжчий камінь-біль лежить саме там — праворуч від серця)?

Здається, досить зрозумілим є й інше: наприклад, прізвище героя «Вальдшнепів» — Дмитро Карамазов. Демонстративне запозичення з відомого твору Ф. Достоєвського («Брати Карамазови») теж, гадаємо, невипадкове. М. Хвильовий не міг згодитися з великодержавними світоглядними принципами провідного російського письменника, котрий лицемірно відкидав майбутнє щасливе суспільство, якщо заради цього проллється хоча б одна сльоза дитини, й водночас палко закликав царат іти нищівною війною на Туреччину рятувати Гроб Господній і стати гарантом православного населення Османської імперії (Катерина II мріяла здійснити «грецький проект» — віроломно захопити Константинополь і зробити його столицею нової країни—сателіта самодержавної Росії — Новогреції. Європейські лідери, зокрема, австрійський імператор Йосип II, різко засудили ці наміри, що відкинуло загарбницький проект у небуття).

М. Хвильовий пророче бачив майбутнє своїх колег-письменників, котрі пішли на компроміс-співпрацю з антиукраїнською більшовицькою владою, незалежність митців і людську гідність поміняли на фальш та пристосуванство, ставши вірними слугами правлячої партії, співцями радянського режиму.

«Вальдшнепи» — роман-пересторога, яким більшість сучасних М. Хвильовому письменників знехтували.

Віталій АБЛІЦОВ.

(Продовжить нашу розповідь розвиток окреслених версій щодо загадковості символів та образів незакінченого роману М. Хвильового «Вальдшнепи». Також зупинимося на сприйнятті постаті та творчості цього письменника Ю. Шевельовим, його однодумцями та О. Гончарем).

Продовження. Початок у числах 166, 171, 176, 181 і 186.

10—11 жовтня на столичному Андріївському узвозі відбудеться акція «Фрипулья — нескінченність», присвячена пам'яті художника Федора Тетянича

12 жовтня у Національній філармонії відбудеться творчий вечір поета Дмитра Павличка (на знімку) та композитора Володимира Губи

КАЛЕНДАР

Вірші Антонича пішли в народ

На Прикарпатті у рамках всеукраїнської просвітницької акції з нагоди 100-річчя українського поета Богдана-Ігоря Антонича відбувся фестиваль «Антонич-фест».

Молоді люди — палкі шанувальники творчості поета — читали його вірші у транспорті та в ефірі місцевих радіостанцій, на площах просто неба, писали їх на бруківці, словом, робили все, щоб якнайширше популяризувати творчість поета, привернути до неї увагу, зацікавити нею. Серед організаторів акції — представники громадської організації «Галицька інтелігенція» Олекса Шкляр і Тарас Лаврук та Роман Малиновський з благодійної фундації ім. Короля Юрія. Хлопці кажуть, що наприкінці року планують провести також концерт з участю прикарпатських гуртів та виконавців, присвячений поету, і що вже знайшлися композитори, котрі візьмуться за написання музики на його вірші. «Антонич писав про українців не як про багатостраждальну націю, а як про веселий та життєрадісний народ, — зазначив на прес-конференції Олекса Шкляр. — Таку поезію легко читати, вона налаштовує на позитивне мислення». Богдан-Ігор Антонич — поет європейського масштабу з космічним мисленням і його повинні знати і шанувати сучасники, наголошують організатори фесту.

Український поет, прозаїк, перекладач, літературознавець Богдан-Ігор Антонич народився 5 жовтня 1909 року в селі Новиця Горлицького повіту на Лемківщині (нині територія Польщі) в родині священика. Перший свій вірш опублікував 1931 року в пластовому журналі «Вогні». Виступав з доповідями про українську та «чужу» літератури, робив переклади, писав рецензії, публікував сатиричні фейлетони та пародії. Пробував свої сили у прозі та драматургії. Деякий час редагував журнали «Дажбог» та «Карби». Антонич малював, грав на скрипці, мріяв про композиторство. Ці види мистецтва дуже вплинули на його лірику. Помер на 28-му році життя у Львові.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

«Випадок — це псевдонім Бога»

В Одесу проїздом до Миколаєва завітала відома російська письменниця Олександра Мариніна. Зустріч з королевою детективів відбулася в кафе «Фанконі» на Катерининській. Мариніна відповідала на запитання скоріше з іронією, ніж серйозно. Втім, в Одесі тільки так і розмовляють.

— Олександра Мариніна — ваш псевдонім, яким було підписано першу книгу, створену разом із колегою на ім'я Олександр. Отут усе зрозуміло. А звідки по батькові — «Борисівна»?

— Цілком випадково. Коли вийшла перша книжка «Шестикрилий Серафім», то я з подивом побачила ззаду на книжці напис — автор Мариніна Олександра Борисівна. «Борисівна» було придумано для персонажа, а редакція вирішила, що це моє по батькові. Так і залишилося.

— Вас називають королевою детективів. Вам це лестить?

— У детективах не вся я. У мене не одне «обличчя», смію сподіватися, що я різноманітніша, глибша. Детективи — це відображення однієї якоїсь моєї грані. А я різна. Я змінююся з роками, і книги змінюються. Тринадцять років тому я була дуже схожа на свою Каменську, а сьогодні я інша.

— Ваша Каменська — блискучий аналітик і непристосована до життя жінка. Тут теж у вас було спільне?

— Чому було? Я і зараз геть непристосована. Чистяков списаний з мого чоловіка. Я за ним як за кам'яною стіною. Адже я зовсім нічого не можу зробити складніше за бутерброд. Ні, що ви, чоловік для мене все...

— Ваш чоловік — полковник міліції. Ви заробляєте набагато більше за нього. Чоловіки не люблять цього: дружина, мовляв, не повинна приносити в дім більше за чоловіка. У вас немає через це проблем?

— Є. Але я йому повторюю, що всі мої заробітки — це його заслуги. Він мій головний помічник, консультант, рецензент. Лише завдяки його моральній, організаційній підтримці...

— Не повірю, що вас треба організовувати!

— Останнім часом на книжку в мене іде півроку. Писати себе примушую часто. До 1998 року, сім років мого письменства, я ще служила в міліції. І ніхто мене для написання книжок від прямих обов'язків не звільняв. Навпаки, я без дітей, бездіяльна, чоловік — міліціонер, з розумінням, сказали «треба», значить треба. І зараз я кожного робочого дня на 9.00 іду до кабінету, який мені облаштував літредактор у своєму офісі, — і працюю. Натхнення, муза — не для мене, а от посидючість і слово «треба» — моє.

— Кажуть, вас виховувала львівська бабуся?

— Після війни батьки моєї матері, вихідці з Росії, залишилися у Львові. Туди ж приїхала мене народжувати моя мама. І три роки «піднімала» мене в бабусі. Потім, коли батьки з Ленінграда переїжджали до Москви, усе було так клопітно й довго, що я цілий рік, 6-й клас, ходила у Львові до школи.

— Щось по-українськи пам'ятаєте?

— Мало. Але дещо із Шевченка знаю напам'ять. Хоча моя вимова не дає зрозуміти мою українську. Але чоловік зі своїм польським корінням любить слухати і таку вимову.

— Ви себе називаєте ледачою, але примудряєтеся встигати займатися фламенко, стендовою стрільбою...

— Фламенко — для підняття тонусу, настрою і щоб «форму тримати». Стрільбою разом із чоловіком займаємося. У неділю. Це єдиний спосіб витягти мене на повітря і не дати обжиратися у вихідний із книжкою на дивані.

— Але ви й у поїздках активні?

— Намагаємося тричі на рік їздити відпочивати. Узимку — в гори. Там чоловік займається спортом, а я читаю. Влітку в Баден-Бадені лікуємося. Восени — до Туреччини. Отут уже я плаваю, а чоловік споглядає природу — він не любитель водних процедур.

— А ще ви колекціонуєте дзвіночки.

— Так, для «дзвіниців» в мене спеціальні полички, адже «дзвоників» уже більш як 250!

— Вас, людину з музичною освітою, тішить, здається, музика Верді?

— Так, це назавжди.

— А із сьогоднішнього? Поп-, рок-музика?

— Ні, ні, ні. Це не моє. Це не задоволення.

— А ваша кішка Мар'яна — задоволення?

— Ще й яке! Тепер у неї є компаньйон Возик, кошеня, якого рік вона не приймала, зате тепер не розлий вода. Мар'яна — вилита я, а Возик — чоловік. Кіт — Возик, бо так називали в дитинстві мого чоловіка Сергія.

— У вас немає дітей... І всиновляти ви не плануєте?

— Ні, мені це небом не послано. Виходить, у мене інше призначення.

— У вас немає вілли, яхти, ви витрачаєте мало грошей. А куди, якщо не секрет, ви подінете такі великі заробітки?

— У мене всього цього немає не тому, що я жадібна. Нам це просто не потрібно. А гроші є куди подіти. Допомога близьким людям — це син чоловіка, його сестра з чоловіком і сином, мама. Собі ні в чому не відмовляємо. Щоправда, запити в нас невеликі. Й потім, хочеться в старості ні від кого не залежати, забезпечити зараз собі життя таке, як хочеться. І ще не хочеться думати, що от раптом я перестану писати, й ті, хто так чи інакше залежить від нас, залишаться ні з чим. Тобто, діти наших родичів, які одержують нині освіту, не зможуть її отримати...

— Припускаєте, настане час, коли писати не будете?

— Звичайно! Коли це буде, не знаю, це все Господом вирішується. Але таке може бути будь-якого дня. Отже, все, що мені треба було написати, я написала. Прийму це як належне.

— Ви людина віруюча?

— Начебто, ні. Але розумію, що немає нічого випадкового в житті. Випадок — це псевдонім Бога. Я розумію: усе, що з нами трапляється, має сенс і своє завдання, і потрібно просто постаратися зрозуміти, чому в нас це відбувається, і прийняти те, що дається...

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

На фото: Олександра Мариніна в Одесі в кафе «Фанконі».

Фото автора.

Із досьє «Голосу України»

Олександра Мариніна (Алексєєва Марина Анатоліївна) народилася 16 червня 1957 року у Львові. Дід і батько були сищиками, мати викладала в школі міліції. До 1971 року жила в Ленінграді, потім у Москві. Закінчила англійську спецшколу, музичну школу. У 1979 році закінчила юрфак МГУ й одержала призначення в Академію МВС СРСР. У 1986 році захистила кандидатську дисертацію на тему: «Особистість засудженого за насильницькі злочини і попередження спеціального рецидиву». З 1987 року займалася аналізом і прогнозуванням злочинності. Має більш як 30 наукових праць. У 1998 році вийшла у відставку в званні підполковника міліції. З 1991 року по 2007 рік випустила 28 книжок. Знято фільми «Каменська»-1—5. Книжки перекладено на 23 мови в 24 країнах.

Незвичний заповіт Цві Малера

Він заповів анатомії своє тіло, а нащадкам — історію

Коли проводилися краєзнавчі розвідки, пов'язані із Дубном, Млиновом, Радивиловим, Рівним, Острогом та багатьма іншими місцями Рівненщини, які в давнину мали численні єврейські общини, тут не обходилося без Цві Малера. Його знання, спогади, дослідження були своєрідним маяком, який освітлював десятки цікавих сторінок з історії рідного краю.

Зокрема, завдяки йому, уродженцю Дубна та громадянину Ізраїлю, відновилася історична спадщина дубенської синагоги. Її у першій половині минулого століття вважали одним з найбільших просвітницьких центрів на Волині. Він презентував рідному місту картину Ульріха фон Вердума, написану ще в 1671 році, допоміг встановити істинне родовідне коріння народженого у Млинові письменника і ученого Соломона (Шломо) Мандселькерна, якого вважають одним із найвидатніших знавців Біблії і який першим переклав вірші Пушкіна на іврит.

А після самого Цві Малера залишилася велика історична спадщина. Залишилася — бо нещодавно дослідник минувшини відійшов у вічність на 93-му році життя.. А в останні земні дні зробив незвичний заповіт — щоб його тіло використали для анатомічних досліджень.

Фактично до 1991 року у нас про Цві Малера мало хто знав. Його зв'язок з Україною відновився після того, як він у складі єврейської делегації побував у Дубно на науковій конференції з історії рідного краю.

Тодішній його виступ став справжнім відкриттям, адже історик оприлюднив цілу низку документів та унікальних досліджень. Надалі він ще з десяток разів приїздив в Україну і щоразу привозив нові експонати, історичні відкриття й нові ідеї. Співчував також намаганням знайти потаємну схованку у Дубні, яку ще до війни зробив разом з іншими членами патріотичної молодіжної організації. У схованці — єврейська та українська національна атрибутика. На жаль, цей задум Цві Малера так і залишився нездійсненим. Натомість в особі єврейського історика відшукалося і відкрилося унікальне джерело, з якого майбутні покоління ще довго черпатимуть знання про минувшину.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

На знімку: таким був краєзнавець Цві Малер.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Хочеться в старості ні від кого не залежати, забезпечити зараз собі життя таке, як хочеться

Стоячи на землі, відчувати небесне

Вишивка золотою канителлю сягає корінням далеко: взявши початок у Візантії, з XII століття, нитка її історії тягнеться до Києва. Саме тут започатковане шиття «сухозлоткою» (тонким дротиком із золота, що обвиває нитку).

Розквіт цього шиття, що припадає на кінець XVII — початок XVIII ст., пов'язаний з ім'ям матері гетьмана Івана Мазепи, ігумені Києво-Вознесенського монастиря Марії-Магдалини (1688—1697).

Саме ігумені Марію-Магдалину обрала собі духовною наставницею майстриня золотого шитва Жанна Майхровська, яка народилася 1946 року.

І не здогадаєшся, що за фахом ця жінка — економіст. Свого часу закінчила Київський торговельно-економічний інститут, понад 20 років віддала цій роботі. Зросла від рядового економіста до директора комерційної фірми —художньо-виробничого підприємства «Золоте шитво» приватного підприємства «Єркір» (з відродження українського шитва-гаптування) і одночасно — старшої майстрині золотошвейних робіт з гаптування канителлю Православного комбінату «Софріно» (Росія). Очолюване нею підприємство спеціалізується в жанрі вишивки золотою канителлю: ексклюзивних іменних ікон, церковного вбрання, митр, корогв, плащаниць, «воздухов» і багатьох інших видів робіт з геральдики, вишивки шевронів тощо. Кожен витвір — неповторний. Традиційно ручна робота за відновленими технологіями шиття давніх майстрів із використанням лише натурального дорогоцінного та напівдорогоцінного каміння (гранатів, аметистів, топазів, перлів, оніксів, бірюзи) надає виробам надзвичайної краси, багатства й вишуканості.

Гаптувальна майстерня «Золоте шитво», поряд з православними єпархіями, щорічно представляє Україну на Загальноцерковній православній виставці «Православна Русь» у Москві. А загалом, починаючи з 1999 року, майстерня під керівництвом Ж. Майхровської виставляла свої унікальні роботи на різних презентаційних заходах більш як тридцять разів. Мільйони людей з усього світу змогли побачити створену вишивальницями надзвичайну красу. Не раз витвори Жанни Майхровської були представлені в Палаці мистецтв «Україна», де в книзі відгуків один із єпископів УПЦ записав: «Шана Вашим золотим рукам, бо тільки щира українка може зробити це чудо!»

За особистий вагомий внесок у створення духовних цінностей Жанна Майхровська нагороджена орденами святої княгині Ольги III ступеня, святого рівноапостольного князя Володимира II ступеня, святої Софії за відродження духовності і культури України, орденом «За визначні досягнення», золотою медаллю «За високу якість». Вона — лауреат Міжнародного відкритого рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота фортуна», володарка багатьох престижних дипломів і почесних грамот. Але найбільшою нагородою майстриня вважає добре слово вдячності й любові та визнання людей.

У квартирі Жанни Силівни, в робочому кабінеті її дочки, наче у музейних залах: вишиті золотом і сріблом ікони, картини, біблійні сюжети, одяг. А з цією завжди усміхненою, доброю жінкою приємно й надзвичайно цікаво спілкуватися.

Сьогодні всі зусилля Жанни Силівни Майхровської і підприємства, яке вона очолює, спрямовані на збереження чудового ремесла, передачу своїх знань учням, серед яких уже є вишивальниці, гідні звання майстра золотого шитва. У центрі Кіровограда майже завершено спорудження однієї з найкрасивіших будівель міста — комбінату «Золоте шитво», покликаного зібрати разом колектив майстрів — вишивальниць, художників, різьбярів, ювелірів.

— Заради чого ви трудитеся?

— Задля об'єднання людей різних віросповідань, задля духовності наших дітей і слави моєї Батьківщини...

— А про що мрієте?

— Мрію одягти в золото Православну Україну, як у свій час це робила Марія-Магдалина Мазепа. Щоб на богослужіннях, стоячи «на землі», люди «відчували небесне».

...Останнім часом Жанна Силівна Майхровська нездужає. Далися взнаки роки неперервної праці, хвилювання та негаразди. І хоч у видатної майстрині є талановиті й працьовиті учні-наступники, перша з яких — донька Яна, проте дуже хотілося б, щоб до Жанни Силівни повернулися здоров'я, сили та натхнення. Адже ще дуже багато не зроблено — на славу Бога і України, на радість і подив людям...

Петро МЕЛЬНИК.

На знімку: за роботою дочка і творча послідовниця Яна.

Фото автора .

Година пік

Режисер Дмитро Богомазов показав у Києві на фестивалі «Гоголь-фест» свого «Гамлета»

Життя і смерть, сенс людського існування — улюблені теми Дмитра Богомазова. Їм він присвятив більшість своїх вистав, з яких на Гоголь-фесті представлено дві: «Жінка з минулого» (театр «Вільна сцена») та «Гамлет» (Одеський драматичний театр ім. В. Василька).

Давно не їздила в годину пік, а от нещодавно довелося. Коли спустилася в метро, мені здалося, ніби навкруги самі зомбі. Переходячи з однієї станції на іншу, вони повільно рухались «на автоматі», нічого не помічаючи навкруги. Щоб йти з ними в унісон, треба відчувати цю «пікову» хвилю, інакше тебе задавлять. А я вже забула, що це таке, хтось раптом на ногу мені наступив, потім плечем штовхнули. Стоячи на одній нозі і ледь тримаючись за поручень, я згадала, що десь вже недавно таке бачила. А саме — у «Гамлеті» Богомазова!

Події у спектаклі Дмитра Богомазова — найпіковіший час у житті Гамлета, розкрити причину смерті батька стало для нього доленосним завданням. Ми звикли до того, що Гамлет — герой мужній, але тут спростовуються звичні стереотипи, цей принц Датський (артист Яків Кучеревський) — слабкий і беззахисний. Може, він відчуває, що за справу взявся фатум, що від долі не втечеш? Може, тому й голос привида, батька Гамлета, такий спокійний, монотонний?

Навкруги немає нічого живого, придворна велич інших персонажів давно в минулому, лишились тільки картинки на стінах, які оживають і перетворюються на костюми героїв-мумій, поламаних ляльок, відсторонених від того, що відбувається. Вони рухаються меланхолічно та неспішно, ніби чекають своєї черги; вони розмовляють один з одним, не дивлячись у вічі, а спрямувавши погляд у нікуди. В якийсь момент здається, що все це плід нездорової фантазії Гамлета, що все це він намалював. Це враження підкріплюється тим, що Гамлет у якийсь момент вийшов на сцену у заплямованій білою та чорною фарбами одежі, з обмальованим лицем — справді, як маляр, що день і ніч проводить за роботою.

Хай там як, але всі ламані рухи персонажів, і Гамлета в тому числі, — марні конвульсії перед смертю. Над цією безвиходдю, як над потішними коміксами, енергійно копаючи могилу для Офелії, весело реготатимуть двоє Блазнів (артисти Ігор Геращенко та Сергій Ярий). У своїх червоних костюмах вони — єдина яскрава пляма у виставі. Адже все одно смерть забере й інших, повільно й тихо, під шум вітру й моря. Плакальниці виконують свої ритуальні рухи і проведуть у небуття. І, вже вкотре, у цій виставі Богомазова перемагає смерть. В другому акті над усіма персонажами мовчки висить здоровенний білий череп...

За задумом режисера, єдиний, хто в цьому мертвому просторі живий, — це Гамлет, принаймні він без маски. Це могло б утішити нас — якби артист Кучеревський краще вивчив свій текст і не плутався в словах, мов школяр.

Дарина ОТВАГА.

На знімку: сцена з вистави «Гамлет».

ФЕСТИВАЛІ

Мармеладний борщ Людмили Алфімової

На третьому на Вінниччині фестивалі борщу перемогу здобув рецепт актриси, головної героїні фільму «Весілля в Малинівці» Людмили Алфімової

У «Театрі на городі», створеному на батьківському обійсті в селі Правилівка Оратівського району заслуженою журналісткою України депутатом Вінницької облради Ганною Секрет, третій рік поспіль проведено фестиваль борщу. Майже сорок смачних борщів привезли учасники фестивалю з різних куточків області. Напросилися на участь у незвичному дійстві й сусіди з Київщини. Окремі жителі села Комсомольське Козятинського району скинулися грішми, найняли автобус і повезли в Правилівку свій борщ. Місцевий різьбяр лісник Петро Пипа вручив Ганні Секрет символ фестивалю — півтораметрову ложку художньої роботи.

Кожен борщ приправляли... піснею. Це обов'язкова умова фестивалю, запроваджена його ініціатором й організатором пані Ганною Секрет. Директор вінницької музичної фірми «Мед» Володимир Маринчук пообіцяв випустити окремим диском усі пісні про борщ, проспівані на фестивалі. Як на великому весіллі, учасники фестивалю пішли в танок під час виконання популярних хітів артистами Віктором Кавуном та Миколою Зінченком — «На коня» та «Наливай, кума».

Привезла свій борщ на фестиваль відома героїня фільму «Весілля в Малинівці» Людмила Алфімова (у стрічці вона виконала роль солдатки). Пані Людмила вже багато років мешкає на Вінниччині в селі Печера Тульчинського району. «Коли в мене під час зйомок фільму випадала пауза, — розповіла актриса, — артисти-росіяни просили: «Людо, звари нам свого українського борщику!». Варила. Можливо, не так часто, як вони хотіли, але від мого борщу їх не можна було відірвати за вуха».

Свій борщ пані Алфімова називає мармеладним. Схожий на мармелад в ньому бурячок. Готує вона його по-своєму. «Запікаю буряк в духовці, остуджую, пропускаю через тертку, дуже трохи протушую на сковороді, щоб повністю забрати вологу. У горщик кладу буряк уже тоді, коли борщ готовий, підсолений, засолений. Мармеладний присмак буряка робить страву дуже смачною». А ось квасолі у мармеладний борщ жінка не кладе.

Серед колективних учасників переможцем назвали етнографічний ансамбль «Подоляни» з села Бджільне Теплицького району. Найвеселішою піснею про борщ визнали ту, що її привезли «на лисапеті» учасники художньої самодіяльності з села Леухи Іллінецького району.

Рецепт борщу від Людмили Алфімової: 600 грамів ребер-ець, 400 г капусти, 300 г червоного печеного буряка, 40 г сала, 1 зубець часнику, 2—3 свіжі помідори, 1 морквина, 1 цибулина. Кріп та петрушка за смаком. Бульйон до борщу готують на реберцях, до нього по черзі додають інші інгредієнти — картоплю, обсмажені моркву, цибулю і томати, капусту, сало, товчене з часником та зеленню. Останнім кладуть бурячок.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Вейн РУНІ: «Тренер сказав нам, що хоче виграти всі 10 зустрічей відбірного турніру, і зараз це наша мета. Він ясно дав нам зрозуміти, що два поєдинки — з Україною і Білоруссю, які залишилися, так само важливі, як і попередні»

Турнірна хроніка

Фехтування. Україна посіла п'яте місце у загальнокомандному заліку за підсумками чемпіонату світу з фехтування, що відбувся в Анталії (Туреччина). Наша команда, як відомо, здобула три медалі. Відзначилися виключно жінки (командне «золото» у шаблі, «срібло» в одиночній шаблі та «бронза» у шпазі). Україна виявилася нижче за Італію, Росію, Німеччину та Францію. Італія завоювала дев'ять нагород (чотири золоті, дві срібні і три бронзові).

Олімпізм. Іспанська Сарагоса та її передмістя Уеска і Гака домовилися про подачу спільної заявки на проведення XXIV Зимових Олімпійських ігор 2022 року. Влада провінції Арагон, у якій розташовані названі населені пункти, планує звернутися по підтримку до уряду Іспанії та національного олімпійського комітету, **повідомляє Рейтер.**

При цьому вони вирішили не претендувати на Олімпіаду-2018, оскільки чотирма роками раніше Ігри прийматиме Сочі, а двічі поспіль Європі це право, найімовірніше, не довірять.

Бокс. Чемпіон світу за найпрестижнішою версією WBC у надважкій вазі Віталій Кличко (38-2-0, 37 KO) остаточно домовився про поєдинок із непереможним американцем Кевіном Джонсоном (22-0-1, 9 KO). **Про це повідомляє BoxingScene із посиланням на власні джерела.** За інформацією видання, поєдинок відбудеться 12 грудня у Швейцарії. Експерти оцінюють цю зустріч як «розминочну» перед об'єднавчим боєм із чемпіоном WBA Миколою Валуєвим навесні 2010 року.

Теніс. Фінал Кубка Девіса (4—6 грудня) між командами Чехії та чинним володарем призу — Іспанією —відбудеться у Барселоні або Валенсії. **Як повідомляє офіційний сайт ITF,** остаточне рішення буде прийняте сьогодні.

Федерація тенісу Іспанії відмовила містам Тенеріфе та Малазі через відсутність критих кортів та замалу місткість тамтешніх стадіонів.

Футбол. Товариський матч. **Хорватія — Катар. 3:2. Голи:** Чорлука, 7, Класнич, 11, Йелавич, 90 — Ковач, 45 (автогол), Соріа, 69. **Хорватія**: Руньє, Чорлука (Чале, 66), Кріжанац, Ковач, Праныч (Ловрен, 46), Срна (Анас Шарбіні, 76), Вукоєвич (Лєко, 90), Покрівац (Ракітич, 46), Кранчар, Класнич (Йелавич, 64), Олич (Манджукич, 46).

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. 2-й тур. 8 жовтня. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Говерла» (Івано-Франківськ). 72:70 (23:21, 13:13, 17:15, 19:21). «Феро-ЗНТУ» (Запоріжжя) — «Пульсар» (Рівне). 97:68 (31:16, 19:22, 19:21, 28:9). «Грифони» (Сімферополь) — «Київ». 56:62 (20:19, 14:15, 16:11, 6:17). «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — «Одеса».83:104 (23:21, 16:26, 21:30, 23:27). «Миколаїв» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 73:81 (21:28, 23:13, 18:19, 11:21).

Сьогодні — момент істини

Футбол. Збірна Англії ще позавчора ввечері прибула до Дніпропетровська на матч відбірного циклу чемпіонату світу проти України. Англійська делегація оселилася у найдорожчому готелі міста «Гранд Готель Україна», номери у якому коштують від 1100 до 3 400 гривень.

Наша команда вчора залишила динамівську базу в Кончі-Заспі і вирушила до Дніпропетровська. Там вона розмістилася в «Парк-Готелі». Номери українців коштують від 1000 до 2500 гривень.

Не секрет, що для України матч відбірного етапу Чемпіонату світу з футболу 2010 року є вирішальним. Про це в інтерв'ю вітчизняним та британським ЗМІ нагадав нападник збірної України та київського «Динамо» **Андрій Шевченко.**

— Для всієї нашої країни гра з Англією є вирішальною. Ми, як і раніше, боремося за путівку на чемпіонат світу і для цього повинні перемогти англійців. Знаємо, що це буде нелегко, але головне, що ми хочемо здобути перемогу перш за все. Особисто моя єдина мета —допомогти Україні виграти путівку до ПАР, — сказав Герой України.

«Взяти гору над Англією можна, але ми повинні поліпшити свою гру. Якщо не покращимо її, тоді буде дуже важко досягти високої мети», — додав він. «Варто не забувати, граємо вдома, і це дає нам певну перевагу. Англія буде цілеспрямованою. Їх очолює Фабіо Капелло, а він є тренером, який вимагає професіоналізму до останнього моменту. Я грав з Джоном Тері і знаю, наскільки він хороший оборонець. Але ми маємо перемогти», — підбив підсумок зірковий форвард.

Англійську ментальність не змінити

У матчі відбірного етапу чемпіонату світу з футболу 2010 року з Англією збірна України має розраховувати лише на власні сили. Про це заявив оборонець нашої збірної і донецького «Шахтаря» **Микола Іщенко**. «У Дніпропетровську вміють уболівати і створювати відповідну підтримку своїй команді. Це має позитивно вплинути на гравців нашої команди. Коли вона виривала перемоги на львівському стадіоні «Україна», всі гравці віддавали належне неповторній атмосфері на трибунах. Не сумніваюся, що так буде й у Дніпропетровську, — переконаний гравець. — Підопічні Фабіо Капелло вже здобули путівку на ЧС-2010, але англійці завжди грають до кінця і на перемогу. Їхню ментальність не змінити. Ми повинні виходити і розраховувати лише на свою найкращу гру, не сподіваючись на якесь можливе розслаблення з боку суперника».

«Під орудою досвідченого Капелло збірна Англії грає у потужний атакувальний футбол. Небезпеки можна чекати від будь-якого гравця. Проте в усіх на слуху успішна гра останнім часом Вейна Руні. Усі знають, наскільки упевнено почувається на «другому поверсі» довжелезний Крауч. Небезпечні англійці і при виконанні стандартів, тому ми повинні уникати необов'язкових фолів біля свого карного майданчика».

Наша доля в руках менеджера

Матч на «Дніпро-Арені» (початок о 19.15) обслуговуватиме словенська бригада арбітрів на чолі з рефері Даміром Скоміною. Допомагатимуть йому Примож Аргар та Марко Станцін. Обов'язки четвертого рефері виконуватиме Дарко Цеферин.

Менеджер із туризму Дамір Скоміна статус арбітра ФІФА здобув 2003 року. Він обслуговував фінальні матчі Євро-2003 (U-17), Євро-2005 (U-19), Євро-2007 (U-21), Олімпіади-2008, а як резервний рефері — Євро-2008.

Дніпропетровська зустріч із нашою національною командою — не перша для Скоміни. Свого часу уродженець словенського Копера працював на виїзному матчі «синьо-жовтих» у відборі до Євро-2008 на Фарерах (2:0). Варто додати, що рік тому він приїжджав до України обслуговувати поєдинок Прем'єр-ліги між донецьким «Металургом» та харківським «Металістом» (0:2).

Тридцятитрирічний Скоміна має досвід роботи в єврокубкових турнірах. Зокрема, у серпні 2007 року він зафіксував поразку донецького «Шахтаря» у виїзному поєдинку кваліфікації Ліги чемпіонів проти австрійського «Зальцбурга» (0:1), а в лютому 2009-го споглядав, як свідок, перемогу київського «Динамо» над іспанською «Валенсією» в 1/16 фіналу Кубку УЄФА (2:2).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Баскетбол. Старт чергового чемпіонату України в об'єднаній Суперлізі подарував чимало захопливого та інтригуючого. Київський «Будівельник», котрий значно посилився, вдома поступився «Кривбасбаскету». А МБК «Миколаїв» після сенсаційної перемоги в Маріуполі в першому турі вдома поступився «Дніпру» з Дніпропетровська.
Ті, хто спостерігав за цим напруженим поєдинком, відзначили велику кількість втрат м'яча миколаївцями. Що зрештою й призвело до поразки.

Попереду вибори

Футбол. На цьому тижні зміни та доповнення до Статуту Прем'єр-ліги, прийняті загальними зборами 24 вересня, були затверджені ФФУ та пройшли офіційну процедуру державної реєстрації. На питання, які хвилюють уболівальників, відповів президент Прем'єр-ліги Віталій Данілов:

— Які зміни були внесені до Статуту ПЛ?

— Передусім ті, що вплинуть на життєдіяльність об'єднання. Тепер у загальних зборах можуть брати участь не лише власники футбольних клубів, а й уповноважені належним чином представники. Жорсткіше прописано норми передачі клубами частини телевізійних та комерційних прав до єдиного пулу, організованого ПЛ. І, звичайно, було усунено деякі юридичні протиріччя. Спеціально створена Прем'єр-лігою робоча група, до якої увійшли і представники клубів, тривалий час працювала над пакетом змін до Статуту ПЛ. Кожен свій крок ми узгоджували з Федерацією футболу України, котра надала нам необхідну допомогу і насамперед хочу подякувати за це першому віце-президентові ФФУ, виконавчому директору федерації Олександрові Бандурку та віце-президенту ФФУ Анатолію Біденку.

— Чи можна вже говорити, що ліквідовано суперечності у статутних документах, а відтак відсутнє підґрунтя для спекуляцій на тему нелегітимності Прем'єр-ліги?

— Ми внесли до Статут зміни, на які вказували наші опоненти. Більше не існує жодних підстав для розмов на тему легітимності існування Прем'єр-ліги. Я хочу, щоб наша організація стала сильним об'єднанням, і знову наголошую: ми готові до діалогу з усіма клубами.

— Чи відома вже дата нових виборів президента Прем'єр-ліги?

— Згідно зі Статутом, ми маємо попередити всі клуби про дату виборів за 21 день до їх проведення. Плануємо зробити відповідне оголошення вже наступного тижня. Найімовірніше, вибори відбудуться у середині листопада. Визначаючи дату, потрібно врахувати календар футбольних подій, надати час кандидатам у президенти ПЛ для якісної розробки їхніх програм.

Андрій ПАЛАЄВ,
прес-секретар ПЛ.

Постановою Господарського суду Закарпатської області від 08.09.2009 р. у справі № 6/98 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «АК Альфа» (код ЄДРПОУ 31589795, юридична адреса: м. Виноградів, вул. Ардовецька, 199).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бахтин Віталія Віталійовича (ліцензія АБ № 271634 від 29.12.05 року, адреса для листування: 88000, м. Ужгород, вул. Підградська, 59).

Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Закарпатської області за адресою: 88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-а,

---

Продаються металопластикові вікна та металеві двері, які були у вжитку, ціна договірна.

Телефони: 278-33-93, 278-34-52 (факс).

Товариство з обмеженою відповідальністю «Альянс-Авіаойл» (юридична адреса: Україна, 01030, м. Київ, вул. Івана Франка, 6, ЄДРПОУ 35676954) оголошує про свою ліквідацію на підставі рішення його учасників (Протокол ? 3 від 30.06.2009 року). Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 28.09.2009 р. по справі № Б29/103-09 Фізична особа - підприємець Кармишаков Канибек Жалалович (49000, м. Дніпропетровськ, ж/м. Красний Камінь, 12/15, п/р № 260020233401 у філії ДРУ ВАТ «Банк «Фінанси та Кредит», МФО 307231, ідентифікаційний код № 2118576819) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Андросову Вікторію Євгенівну, ліцензія АВ № 307250, адреса: 49089, м. Дніпропетровськ, вул. Янгеля, 17/112. Вимоги кредиторів заявляти на адресу ліквідатора протягом одного місяця.

Відділ державної виконавчої служби Святошинського районного управління юстиції у м. Києві повідомляє Чемерську Оксану Юріївну, що зареєстрована за адресою: м. Київ, вул. К. Уборевича, 27, кв. 151, що оцінка однокімнатної квартири № 151, загальною площею - 39,3 кв. м, що розташована за адресою: м. Київ, Святошинський район, вул. Командарма Уборевича, 27, згідно експертного висновку оцінки майна станом на 15.09.2009 р. становить: 301740,00 грн.00 коп. без ПДВ.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 29.09.2009 р. у справі № 16/87/09-21/134/09 ФОП Марченка Павла Петровича (ідент. № 2615411534, 69039, м. Запоріжжя, вул. Державіна, 19) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Забродіна О. М. (69121, м. Запоріжжя, а/с 6335, тел.: 8 067-780-39-60).

Печатку Товариства з обмеженою відповідальністю «Интерпак» (ЄДРПОУ 31330879) вважати недійсною у зв'язку з втратою.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 25.08.2009 р. у справі № 28/15-б Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Егіда» (ідентифікаційний код -32243693; 03151, м. Київ, вул. Молодогвардійська, буд. 32) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Істоміна Сергія Андрійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства Серія ЛВ № 347305 від 16.11.2007 р.), 41100, Сумська обл., м. Шостка, вул. Марата, буд. 25, кв. 80.

Ухвалою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 03 липня 2009 року у справі № Б-24/99-09 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Далакс» (адреса: 63200, Харківська обл., смт. Нова Водолага, вул. Гагаріна, б. 1, код ЄДРПОУ 34270137; банківські реквізити: п/р 2600630117701 в АКБ «Золоті ворота», МФО 351931).

Ухвалою Господарського суду Харківської області від 09 вересня 2009 року у справі № Б-24/99-09 відкрито процедуру санації товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Далакс». Керуючим санацією призначено керівника боржника Стрижака Миколу Івановича.

Розпорядником майна боржника призначено П'янова Сергія Васильовича (ліцензія серія АВ № 482042 від 31.07.09 р.), адреса: 61007, м. Харків, вул. 2-ї П'ятирічки, буд. 15, кв. 23.

Письмові заяви з грошовими вимогами до боржника приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

"Закрите акціонерне товариство "Одеський завод шампанських вин"

повідомляє про проведення загальних позачергових зборів акціонерів, які відбудуться "03" грудня 2009 року о 14:00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36.

Реєстрація акціонерів (їх уповноважених представників) буде здійснюватися за місцем проведення зборів "03" грудня 2009 року з 12:00 до 14:00.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Внесення змін до статуту ОЗШВ (шляхом викладення його в новій редакції) для приведення статуту у відповідність до норм закону "Про акціонерні товариства".

2. Збільшення розміру статутного капіталу ОЗШВ.

3. Прийняття рішення про закрите (приватне) розміщення акцій ОЗШВ та затвердження протоколу рішення про закрите (приватне) розміщення акцій ОЗШВ.

4. Затвердження переліку інвесторів, серед яких передбачено розміщення акцій, відповідно до яких прийнято рішення про розміщення.

5. Визначення уповноваженого органу ОЗШВ, якому надаються повноваження: затвердження результатів реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій, що пропонуються до розміщення; прийняття рішення про дострокове закінчення закритого (приватного) розміщення акцій (у разі, якщо запланований обсяг акцій буде розміщено достроково); прийняття рішення щодо перенесення термінів закритого (приватного) розміщення акцій, в разі неможливості здійснити розміщення в заплановані строки; затвердження результатів закритого (приватного) розміщення акцій та звіту про результати закритого (приватного) розміщення акцій.

6. Визначення уповноважених осіб ОЗШВ, яким надаються повноваження: здійснювати персональне повідомлення всіх акціонерів та інших інвесторів, перелік яких затверджено загальними зборами акціонерів, про прийняті загальними зборами акціонерів рішення; проводити дії щодо забезпечення реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій, відповідно до яких прийнято рішення про розміщення; проводити дії щодо забезпечення закритого (приватного) розміщення акцій.

Інформація про збільшення розміру статутного капіталу:

Статутний капітал збільшується для залучення коштів з метою інвестування в основні засоби ОЗШВ і поповнення його обігових коштів.

Збільшення статутного капіталу відбуватиметься за рахунок додаткових внесків акціонерів шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості та їх закритого (приватного) розміщення.

Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу становить двадцять один мільйон гривень.

У зв'язку із запропонованим збільшенням статутного капіталу пропонується викладення пунктів 4.1 і 4.2 статуту ОЗШВ в новій редакції:

"4.1 Статутний капітал. Статутний капітал Товариства **("Статутний Капітал")** становить 34 041 016 (Тридцять чотири мільйони сорок одна тисяча шістнадцять) гривень.

4.2 Акції. Товариством випущено 34 041 016 (Тридцять чотири мільйони сорок одну тисячу шістнадцять) простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (Одна) гривня кожна **("Акції"** або **"Акція")**. Статутний Капітал сформований за рахунок вартості вкладів Акціонерів, здійснених ними в процесі придбання Акцій. Статутний Капітал поділений на 34 041 016 (Тридцять чотири мільйони сорок одну тисячу шістнадцять) простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (Одна) гривня кожна. Всі Акції Товариства є простими іменними акціями."

ОЗШВ додатково випустить в документарній формі двадцять один мільйон простих іменних акцій номінальною вартістю одна гривня кожна акція і загальною номінальною вартістю двадцять один мільйон гривень.

Збільшення статутного капіталу не призведе до зміни існуючої номінальної вартості акцій.

Акціонери ОЗШВ мають переважне право на придбання акцій, що розміщуватимуться для збільшення статутного капіталу.

Розміщення акцій відбуватиметься в два етапи: перший етап з 15 лютого 2010 року по 2 березня 2010 року; другий етап - з 3 березня 2010 року по 10 березня 2010 року.

Збитків власникам акцій, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу, не передбачається.

Для участі в зборах акціонер має мати документ, що посвідчує особу. Представник акціонера також має мати належним чином оформлену довіреність.

Проекти документів щодо порядку денного можна отримати за адресою: Французький бульвар 36, Одеса, 65058, Україна, тел. для довідок (048) 734 48 09.

Голова правління

Згідно ухвали Господарського суду м. Києва справа № 43/385-14/78 за позовом Нагорного М. Г. до ТОВ «УкрВІМІС», за участі третіх осіб, про визнання недійсними рішень загальних зборів та поновлення у складі учасників, призначена до розгляду на 23.10.2009 р. о 10-00 (у приміщенні суду за адресою: 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б, зал судових засідань № 16, суддя Нарольський М. М.).

Явка Нагорного Миколи Григоровича визнана обов'язковою.

Товарна Біржа "Захід Контракт" організовує біржові торги з продажу:

Лот № 1 В процедурі санації ЦМК Івано-Франківського ОШРБУ № 1, адреса: вул. Макогона, 23а, м. Івано-Франківськ. ЦМК складається з рухомого майна, автотранспортних засобів і оренда нерухомого та рухомого майна з правом викупу терміном до 31 грудня 2009 р. площею 1426.1 м. кв. Стартова ціна 179164,68 грн. з ПДВ. Аукціон відбудуться 12.11.2009 р. о 09 год. 00 хв. Результати торгів оформляються протоколом. Наступні торги по мірі надходження заявок щовівторка з 10.00 год. до 12.00 год.

Для участі в публічних торгах (аукціонах) необхідно подати: заяву, копію документа про сплату гарантійного внеску в розмірі 10% від початкової ціни, ліцензійного збору в розмірі 0,1%, від початкової ціни, та реєстраційного збору в розмірі 34 грн. на р/р Біржі 26005060017932 в ІФФ Приватбанк МФО 336677, код ЄДРПОУ 33645531. Заявки приймаються на ТБ "Захід Контракт" за 3 робочі дні до проведення торгів. Більш детальну інформацію можна отримати за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Короля Данила, 16В (в приміщення агентства нерухомості "Янус") тел./факс: 8 (0342) 50-95-53.

Зміни до "Умов випуску та проведення державної грошової лотереї тото "Спортліга"

1. Викласти п.3.7. "Умов випуску та проведення державної грошової лотереї тото "Спортліга" у наступній редакції:

"3.7. Сплати участі в лотереї приймаються оператором на основі програми тиражу - переліку спортивних подій із запропонованим для кожної події множником (співвідношення суми призу до внесеної гравцем сплати участі в лотереї) та видами ігрових варіантів в лотереї.

Оператор має право відмовити у прийнятті ставки у тому випадку коли її прийняття може спричинити істотне перевищення призового фонду лотереї, що призведе до недодержання державним бюджетом України грошових коштів".

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр-т Волі, 54-а) постановою від 09.09.2009 р. по справі № 8/59-Б Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Боголюби» (45640, Волинська область, Луцький район, с. Боголюби, р/р 206201005 у Волинський ОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 303569, код ЄДРПОУ 00386465) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Темчишина Володимира Петровича (тел.: 8-050-3784177), ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України № 158360 від 27.11.2006 р.

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, надсилати ліквідатору в місячний строк з дня опублікування оголошення за адресою: 43000, м. Луцьк-10, а/с 20.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціони з продажу майна банкрута: 1.ТзОВ АФ "Бернівська". Для реалізації пропонується: Лот №1 Нежитлова будівля Млину - Літ.-А площею 195,4 кв.м., стартова ціна 7800 грн. з ПДВ, юридична адреса: вул. Головна, буд.7, с.Бернове, Кельменецького р-ну Чернівецької обл. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі аукціоні можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами: (0372)58-43-68, 80505228757. Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул.Головна, 44/24 ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок 06.11.2009р. Аукціон відбудеться 10 листопада 2009р. об 10 год. за адресою: Головна, 44/24, м. Чернівці, Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута: СГ ТзОВ Агрофірма "Весна". Для реалізації пропонується: Лот №1 Нежитлова будівля, Ангар, Літ.-А, площею 578,2 кв.м., за адресою: Чернівецька обл., Кельменецький р-н с.Вартиківці вул. Центральна .№66, початкова ціна 18720 грн. з ПДВ; Лот №2 Нежитлова будівля, Навіс для зберігання сільгосптехніки, Літ.-А, площею 1238,8 кв.м., за адресою: Чернівецька обл., Кельменецький р-н с.Вартиківці вул. Центральна №70, початк ціна 25200 грн. з ПДВ. Умови участі та оформлення заявок у відкритих торгах (аукціоні) за телефонами (0372) 584368, 80505228757. Заявки приймаються за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44/24, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок 06.11. 2009р. Аукціон відбудеться "10" листопада 2009р. об 11 год. за адресою: м.Чернівці, вул.Головна, 44/24, Філія ДГУ"Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області.

ПП "Аль-Парі "Л" (ідентифікаційний код 33120696, юридична адреса: 61085, м. Харків, вул. Продольна, 2) самоліквідується за рішенням власника згідно протоколу від 1.10.2009 р. Усі претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 61085, м. Харків, вул. Продольна, 2.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади:

генерального директора Причорноморського державного регіонального геологічного підприємства (ПричорноморДРГП), яке знаходиться за адресою: 65070, м. Одеса, вул. 25-ї Чапаївської дивізії, 1.

Вимоги до кандидатів: громадянство України, вища освіта відповідного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, досвід успішної роботи з управління підприємством, довідка про відсутність судимості, медична довідка.

Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про конкурс за адресою: м. Київ, вул. Урицького, 35, каб. 427.

Інформація про напрями діяльності підприємства, умови конкурсу, перелік документів та вимоги до конкурсантів - за електронною адресою (www.menr.gov.ua).

Телефон для довідок: 206-33-10.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) по справі № 19/199/09 від 05.10.2009 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Промо-Майстер» (69114, м. Запоріжжя, вул. Гудименко, буд. 8, кв. 3, код ЄДРПОУ 33961150) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Баранову Олену Русланівну (ліцензія АВ № 397169, адреса: 69005, м. Запоріжжя, а/с 647). Претензії приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 22.09.2009 р. по справі № 27/34Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Альфа Альянс ЛТД» (83114, м. Донецьк, вул. Університетська, 96, код ЄДРПОУ 31492827, р/р 26009026577101 в Донецькій філії АБ «БРОКБІЗНЕСБАНК», м. Донецьк, код банку 335678) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Білозьора Василя Васильовича (ліцензія серії АВ № 347231, 86151, Донецька область, м. Макіївка, м-н Сонячний, буд. 27, кв. 76).

КУРІНЬ

№ 191 (4691) СУБОТА, 10 ЖОВТНЯ 2009

10 жовтня в західних і північних областях України пройдуть дощі, можливі грози. Вітер південно–східний, північно–східний, 5—12 м/с. Температура вночі 8—16, удень 16—18, у північній частині та на крайньому заході похолодає до 10—15 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 10 ЖОВТНЯ

❒ 1621. Петро Конашевич-Сагайдачний здобув перемогу над турками під Хотином. ❒ 1853. У Києві відкрито пам'ятник князю Володимиру, хрестителю Русі. ❒ 1889. Народився поет Михайло Драй-Хмара. ❒ 1919. Більшовицькі війська розпочали контрнаступ проти армії Денікіна. Напрям: Курськ—Харків—Донбас—Ростов-на-Дону. ❒ 1924. Народився актор і режисер Анатолій Скибенко. ❒ 1932. Пуск Дніпрогесу. ❒ 1956. В СРСР зійшов з конвеєра перший автомобіль «Волга». ❒ 1975. Фізикові й правозахисникові Андрію Сахарову присуджено Нобелівську премію Миру.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

А і Б сиділи на трубі...

КАЗКА

Через нестачу злодіїв у законі з'явилися Злодії в Основному Законі

У певному місці стояла собі велика Труба з великою Піччю. Труба була така висока, що вище за неї були тільки хмари. Які іноді опинялися нижче за верхній краю Труби.

Двоє суб'єктів, один — А, а другий — Б, зуміли залізти на самий верх цієї Труби.

Звичайно, опинившись на самому верху Труби, могли вони забратися й на хмари (перебратися на будь-яку з тих, що пропливає-пролітає над Трубою), однак не робили цього: хмара може заплисти-залетіти невідь-куди і там розтанути, тож А і Б, відповідно, упадуть з неї. Причому невідомо, де, хоча і відомо, як — можна скрутити в'язи, а то й відбити одне місце. Без якого потім неможливо сидіти не тільки на Трубі, а й на Печі.

Маючи такі побоювання, А і Б продовжували сидіти на Трубі.

Усупереч тому, що розповідається у відомому дитячому віршику, де А впало, а Б пропало, А і Б не впали й не пропали: сиділи собі на Трубі, ніби на ній і народилися.

Звичайно, якби вони продовжували тільки сидіти там і звідтіля дивитися, сиділи б і дивилися б не тільки досі, а й згодом, причому невідомо скільки. Одначе, маючи таку Трубу під собою, вони захотіли мати кожний ще і палац не гірший за Маріїнський! У якому, на відміну від верхнього краю Труби, можна не тільки сидіти, а й лежати. Бо якщо довго сидіти, то утомлюєшся від сидіння і виникає бажання від нього відпочити. І не тільки відпочити, а й розважитися. Загалом, відволіктися від Труби і сидіння на ній. А і Б почали розтягувати Трубу по цеглинках.

Коли ж розтягнули Трубу аж до підвалин, виявилося, що будівля не доведена навіть наполовину! Що робити? Розбирати тепер Піч? Щоб закінчити будівництво. Розібрали і продовжили будівництво мультимаріїнських палаців.

Але і піччиних матеріалів не вистачило теж. Бо ж і Труба, і Піч були складені нівроку міцненько, тому під час їх розбирання (розтягування) вийшло дуже багато непридатної для перебудівництва цегли — надбиті цеглини, половинки і шматки, котрі, геть усі, й вивезли на сміття.

Питання «що робити?» постало знову. Вирішили розібрати недобудови і скласти знову хоча б Трубу: щоб перебратися з неї на першу-ліпшу хмаринку, котра плистиме-летітиме в Теплі краї. Бо ж без Печі буде холодно. Розібрали все побудоване-недобудоване і побудували Трубу.

Однак Труба виявилася зовсім низькою — вполовину нижчою за ту!

А і Б навіть не вилазили на Трубу, бо що ж їм там робити? Сіли вони на голій землі, можна сказати, голою дупою, та так і сидять, зовсім не знаючи тепер, що їм чинити...

Чи не таке очікує тих, хто вже два десятки років розтягає, та не по цеглинці, Державу на цеглини, не вклавши в неї жодної цеглини власної за весь час вільного і незалежного розтягання? До того ж не соборного, а розбірного.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Генія вбивати невигідно — дорого обходиться його смерть і посмертна слава.***

☞ ***Безсмертний не буває вічно продажним.***

☞ ***На зміну через черзі зазвичай приходить бардак. Щоб утворилася справжня черга.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Автоновина

Автомобіль — не розкіш, а засіб викачування з автовласника грошей.

Визначення

Депутати, котрі чхають на народ, звуться народними.

Добре сидимо!

Вихід є — ніхто не хоче йти!

Демканалізація

Те, що низи не можуть так жити, ще не привід для того, щоб верхи злізали зі своїх золотих унітазів!

Загадкова еліта

Народові еліту не зрозуміти, адже її не можуть розкусити навіть найкращі слідчі Генпрокуратури!

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ

Як діти в школу

Микола Сердюк, глава Одеської облдержадміністрації:

— Шкода, що через шість років, коли підуть до школи ті, хто народився цього року, нас при владі вже не буде.

Від чергового:

— І з цим треба терміново щось робити! Скажімо, передати владу своїм дітям та онукам.

Чорним по синьому

Як Табачник, народний депутат від Партії регіонів (даючи оцінку заявам Василя Кисельова):

— Не думав, що Василь Кисельов дійде до того, що чорнитиме й литиме бруд на всю Партію регіонів та її лідера. Але в кожного Христа є свій Іуда...

Від чергового:

— А в кожній партії є свій гармоніст...

Помолімось

Віктор Янукович, лідер Партії регіонів:

— Я не хочу нікого лякати, тим більше не хочу нікому бажати, я просто хочу сказати, що ми повинні молити Бога, щоб пережити цю зиму.

Від чергового:

— Бог почув вас і сказав, що ви цю зиму дуже навіть добре переживете.

І так горе, і так двоє

Борис Нємцов, російський політик:

— Коли в мене питають, що спільного між українським і російським парламентом і чи можна їх узагалі порівнювати, я відповідаю: коли українська Рада — це божевільня, то російська Дума — кладовище (...). Але знаєте, мені здається, що коли божевільню гарненько вилікувати, то з неї може вийти цілком пристойний заклад, а от із кладовища, на жаль, ні...

Від чергового:

— Біда лишень у тому, що наше лікування дуже вже затяглося.

Хай висять

Юлія Тимошенко:

— Усюди обличчя політиків. Це треба потерпіти рівно до середини лютого. Уся ця реклама зникне, а життя прекрасне в країні продовжиться. Саме тому я, як кандидат у президенти, дала команду: ніяких облич не вішайте.

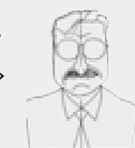
Від чергового:

— А ми пропонуємо, через перманентні вибори, узагалі не знімати того, що висить. І зручно, і економія величезна!

Мал. Михайла САЧКА, Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1940

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

